

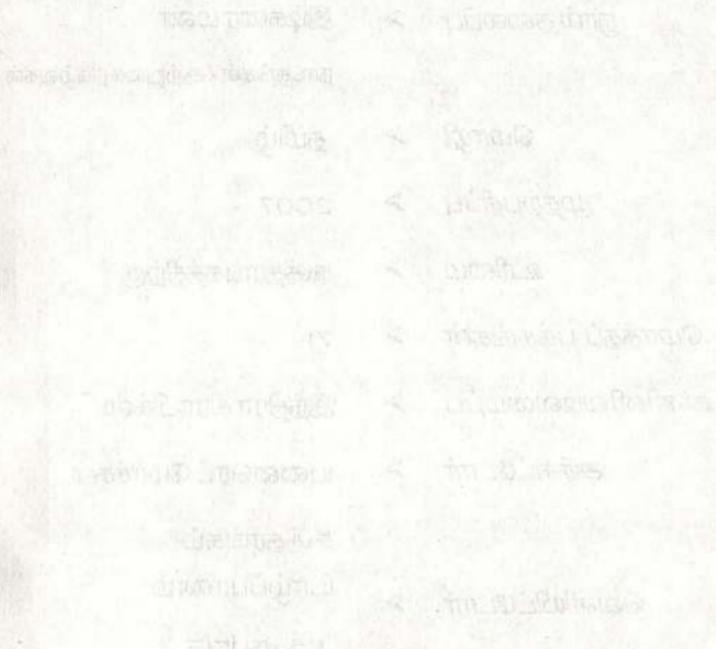
கிழுக்கரை தலை

(நாட்கங்கள்)

பொறுத்துமேல்

கிடுக்கரை டன்

கூட்டத்தாக்கல்

செயல்திறன் அரங்க கியக்கம்,
அருளகம்,
அழியபாதம் வீதி, திருநெல்வேலி,
யாழ்ப்பாணம்.
மின் அஞ்சல் : kooth_arangam@yahoo.com

- நூல்தலைப்பு > இடிகரை மன்
 நாடகங்கள்/அற்றுகை நிகழ்வுகள்
- மொழி > தமிழ்
- முதற்பதிப்பு > 2007
- உரிமை > கூத்தரங்கத்திற்கு
- மொத்தப் பக்கங்கள் > 71
- கணினிவழிவழைப்பு > இந்திரா கிராபிக்ஸ்
- அச்சிட்டோர் > யுனெரட் மேர்ச்சன்
- வெளியிட்டோர் > கூத்தரங்கம்
 யாழ்ப்பாணம்
 85 ரூபா/=
- நூலின் விலை >

வெளியீட்டுரை

தேச அபிவிருத்திக்கான வளமான அரங்கப் பண்பாட்டை உருவாக்கும் தூர் நோக்கோடு செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் இயங்கி வருகின்றது. இந்தியவின் 2002ம் ஆண்டில் இருந்து தொடர்ச்சியாகப் பல அரங்கச் செயற்திட்டங்களை வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தி வந்திருக்கிறது.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக குறிப்பாக கனமிப் பாதிப்பின் பின்னாக, கனமியாலும் பேரினாலும் பாதிக்கப்பட மக்கள் மத்தியில் அரங்கினாடான உள்ளமுகப் பணித்திட்டங்களை பாரியளவில் முன்னெடுத்து இன்றுவரை முன்னகர்த்தி வருகின்றது. பயிற்சி பெற்ற அரங்கச் செயலாளிகள் நாற்பது பேர் இப்பணியில் முழு நேரமாக ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ் அரங்க வரலாற்றில் ஓர் சாதனையாக, அரங்கப் பயிற்சி பெற்றவர்களை முழுநேரப் பணிக்காக கொடுப்பனவு அடிப்படையில் பணிக்கமர்த்தியிருக்கின்ற ஒரேயொரு அரங்க நிறுவனமாக செயல்திறன் அரங்க இயக்கமே திகழ்கிறது. இந்தச் சாதனையின் ஓர் விளைவே இந்த நாடகங்கள்.

செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் குறுங்கால அரங்கப் பயிற்சிகளையும் வழங்கி வருகின்றது. இப் பயிற்சிகளுக்கு பிரதான வளவாளராக ஈழத்து நவீன தமிழ் அரங்கின் தூய் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்ற குழந்தை மசன்முக விளக்கம் பணியாற்றுகிறார். இவர் நடிப்பு, நெறியாள்கை, நாடக எழுத்துருத் தயாரிப்புப் பயிற்சிகளை செயல்முறையாக (Practical) வழங்கிவருகின்றார். நாடக எழுத்துருக்களை தயாரிப்பதற்கான பயிற்சி தமிழ் அரங்கில் இவர் மூலமாகவே சாத்தியமாகிறது. அது அவரால் மட்டுமே செய்யக்கூடியது

மாதும். தமிழ் அரங்கில் நாடக ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறை இன்று வரை நீடிக்கின்ற ஒன்று. சிறந்த நாடகாசிரியரான குழந்தை ம.சண்முகவிங்கம் இந்தப் பயிற்சிகளை வழங்குவதும் அவரிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்வதும் எது கொடையென்றே சொல்ல வேண்டும். அவருக்கு எது மனம் நிறைந்த நன்றிகள் என்றும் உரித்தாகும்.

குழந்தை ம.சண்முகவிங்கத்திடம் பயிற்சிகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களும் செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் தயாரித்த நாடகங்களில் பங்குபற்றியவர்களும், குறிப்பாக 'பஞ்சவர்ண நிரியார்', 'தீங்க குழந்தைகள்', 'கண்மணிக்குட்டியார்', 'பந்தையக் குதிரை', 'மந்திரத்தால் மழை', 'பூச்சிகள் அரிக்கும் கண்ணிமை கள்', 'கல்லின் கசிவு' ஆகிய நாடகங்களில் பங்கேற்று நடித்தவர்களும், அரங்கச் செயற்றிட்டங்களில் பங்குபற்றியவர்களுமான இளங்களினால் எழுதப்பட்ட நாடகங்கள் இங்கு தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வடிவம் சார்ந்தன. பாடல் முதன்மை பெற்ற படிமக் காட்சித் தொகுப்புக்கள், யதார்த்த பாணி சார்ந்த நாடகங்கள், மோடிமை சார்ந்த நாடகங்கள் என்று வகையிடுத்த முயன்றாலும், இவற்றை திட்டவட்டமாக ஒரு வடிவுக்குள் வரையறுத்துவிட முடியாது. பல வடிவங்கள் அல்லது பாணிகள் சார்ந்த இப்படைப்புக்களின் பலமும் பலவீனமும் அதுவாகவே அமைகின்றது.

நீண்ட நாட்கள் ஒரு குழுவுடன் வேலைசெய்து இந் நாடகத்தை எழுதியுள்ளார்கள். இவற்றில் 'இடிகரைமண்', 'நித்திய தரிசனமும் நாளைய நிதர் சனமும்', 'நிழல் தேடும் மரங்கள்', 'சமதாளம்' ஆகிய நாடகங்கள் மார்ச் 8, 2007 பெண்கள் தினத்தில் தயாரித்து மேடையேற்றப்பட்டன. ஏனைய நாடகங்கள் தயாரிப்பதற்கான ஒத்திகைவரை சென்று நாட்டின் அசாதாரண குழந்தைகளால் குழும்பிப்போயின.

ஒரு கிராமத்தில் நாடகத்தில் நடித்துக் கொண்டிருந்த பெண்களின் மிக நெருங்கிய உறவுக்காரர் ஒருவர் இன்றிதீயாதோரால் கடப்பட்டு இறந்ததால் அந்த ஒத்திகை தடைப்பட்டுப் போனது. ஒன்றுக்கும் சாத்தியமற்ற குழலில் அரங்கச் செயலாளிகள் ஊப்ப பெண்களோடு இணைந்து படைத்த இந்த நாடகங்கள் வரலாற்று ஆவணங்கள். கடுமையான உழைப்பின் பயன்கள். இருப்பினும், இதுவொரு பயில்களமாகவே நோக்கப்படத்தக்கது. மேலும்

தேர்ச்சிபெற்று முன்னே இவற்றில் நிறையவே இடமண்டு. முதல் முயற் சியை ஊக்கப்படுத்தி உற்சாகமூட்டி வளர்க்கின்ற ஒரு நோக்கம் சார்ந்ததே இவ்வெளியிடு.

இங்கு ஏழு நாடகங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

இடிகரை மன்	- சி.நந்தன்
நித்திய தரிசனமும் நாளைய நிதர்சனமும் - த.நித்திகா	
நிழல் தேடும் மரங்கள்	- க.சீலன்
சமதாளம்	- ரி.கிலமன்
உபிரதேடும் ஜூடங்கள்	- க.குபாஜினி
விடியலைத் தேடி	- க.தூரணி
பாரதி தேசம்	- மாவை நா.கஜேந்திரா
சாத்திரம் எதுக்கடி	- ப.கோமா

இந்தப் படைப்புக்களைச் சாத்தியமாக்கிய கிராமத்துப் பெண் களுக்கும், நூல் வெளியிட்டு உதவியோருக்கும், எமது நிறுவனத்தின் செயலாளிகளுக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகும்.

தே.தேவானந்த்

இயக்குனர்

செயல்திறன் அரங்க இயக்கம்

பொருளாடக்கம்:

1.	உள்ளின்று ஒளிரும் சக்தி	09
2.	நித்திய தரிசனமும் நாளைய தரிசனமும்.....	17
3.	உயிர்தேடும் ஜடங்கள்	27
4.	சாத்திரம் எதுக்கடி	35
5.	பாரதி தேசம்	41
6.	விழியலைத் தேடி	49
7.	இடிகரை மண்	55
8.	சமதாளம்	65

**செயல்திறன் அரங்க இயக்கம் / கூத்துரங்கத்தின்
ஏனைய வெளியீடுகள்:**

கூத்துரங்கம் இதழ்கள்

வளரும் பயிருக்கு முளையில் உதவும்
சிறுவர் அரங்கு/கட்டுரைத் தொகுப்பு - விலை ரூ. 150

பஞ்சவர்ண நாரியார் - விலை ரூ. 50

நெஞ்சறுத்தும் கானல் - விலை ரூ. 100

சிறுவர் நாடகப் பாடல்கள் - விலை ரூ. 20

வளரும் பயிருக்கு முளையில் உதவும்
சிறுவர் அரங்கு/கட்டுரைகள், நாடக எழுத்துரு - விலை ரூ 50
துணிவு சிறுவர் நாடக எழுத்துருக்கள் - விலை ரூபா 100

கிடைக்கும் இடங்கள்:

அருளகம்,

ஆடியபாதம் வீதி,

தீருநெல்வேலி,

யாழ்ப்பாணம்.

மற்றும்

அனைத்துப் புத்தகக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

உள்நின்று ஓளிரும் சக்தி

- நாடோடி

இலங்கையின் வடமுனை யாழ்ப்பாணம், ஆகஸ்ட் மாதம் 2006 இற்குப் பின்னர் நாட்டின் ஏனைய பாகங்களுடன் தொடர்பறந்து நிற்கிறது. யுத்த மொன்று மூழுமென்ற பயத்தில் உறைந்துள்ளார்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வசிக்கின்ற ஜந்து இலட்சம் 'அப்பாவிப் பொதுமக்கள்'. மனித நேயமற்ற மிருக்க கொடுரத்துக்குள் சிறைப் படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். இனி வரப்போகின்ற மிகப் பெரும் பயங்கரத்தை கோட்காட்டுவதாக தினமும் படுகொலைகள், ஆய்கடத்தல், சித்திரவதை, களவு, மானபங்கப்படுத்தப்படல் எனப் பலவும் 'பாதுகாப்பு' என்ற போர்வையில் அரங்கேறுகின்றன.

ஒரு யுத்த குழலில் எப்போதும் பாதிக்கப்படுவர்கள் நலித்த பகுதியினர். குறிப் பாகப் பெண்கள், சிறுவர்கள் வெயிலிப்பகள், ஞோப் வாய்யப்போரைக் குறிப்பிடலாம். கெஞ்சவது, காத்திருப்பது, தவம் கிடப்பது, அழுது புலம்பு வது, பயப்பீதியில் கிலிகொண்டிருப்பது, வாயில்ஸாப் புச்சியாவது, சுயம் மறப்பது, குழந்தைகள் கும்பிடு போடுவது என்ற பண்புகள் சமுகத்தில் தானே வேருள்ளிரு வளர்கின்றன. எதிர்காலத்தில் ஓர் ஆரோக்கியமான சமுகம் வளரு வதற்கான வாய்ப்புக்கள் அறவே இல்லாத போய்விடுமோ, என்ற பயம், ஆச்சம் எம்மை ஆட்கொண்டு ஆட்டிப் பண்டக்கிறது!! ஆகஸ்ட் 11, 2006 இற்குப்பின் உணவைத் தட்டுப்பாடு அல்லது உணவு இல்லாத நிலை சமுகத்தின் அடித்தள மற்றும் மேற்தளக் கட்டுமானங்களைப் பலமிழக்கச் செய்திருக்கின்றன. இக்காலத்தில் குறிப்பாக ஜனவரி, 2007 வரை பெண் களும் குழந்தைகளும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

உணவின்மை ஒரு சாதாரண கிராமத்துப் பெண்ணை உணவைத் தவிப்ப பதற்கு அல்லது குறைப்பதற்கு நிர்பந்தித்திருக்கிறது. இக் காலத்தில்

தமது சமயலைறைக்குச் செல்வதற்கு அவர்கள் பயந்திருக்கிறார்கள். பொருள்கள் இல்லை. ஒவ்வொரு பொருளும் நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு அதிகரித்த விலை. பணத்தைக் கொடுத்தாலும் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதநிலை, மனதுக்கும் உடலுக்கும் வலுச்சேர்க்கின்ற புழுங்கல் அரிசி இல்லையென்பதும் சத்தில்லாத வெள்ளைக் கோரா அரிசியையும் அமெரிக்கன் மாவையும் தினமும் சாப்பிடுகிறோமே என்ற மனப்புழுக்கமும் ஒவ்வொரு பெண்ணின் உடலையும், உளத்தையும் பாதித்திருக்கிறது. பிள்ளை பசியென்றபோது தம் கையறுநிலை உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

யாழ். மக்களுக்குப் போதுக்கில்லை என்று அறிந்ததும் 'சிக்கின் குளியா' வும் அவர்களைத் தாக்கி வலுவைக் குறைத்துச் சென்றது. என்ன கொடுமை? கற்பினித் தாயும் பாலுட்டும் தாயும் சத்துள்ள உணவின்றி வாடினார்கள். வலுக்குள்றிய குழந்தைகள் பிறக்கப்போகின்றன. வளமான குழந்தைகளை எதிர்காலத்தில் பெற்றுத் தருவதற்கு ஏற்றதாக குழந்தை பெற்று தாயைப் பராமிக்க சத்துள்ள எந்த உணவுகளும் இருக்கவில்லை.

பெரியவளான பெண் இயற்கை நியதியை கடிதம் மூலம் கிராமசேவகருக்கும் பிரதேச செயலருக்கும் ப.நோ.கூ. சங்க முகாமையாளருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டியநிலை. இருக்கியாகப் பேணப்படவேண்டிய இயற்கை நியதி பகிரங்கப்படுத்தப்படுகிறது. இத்தனையும் மன உள்சலைக் கொடுக்க பெண்கள் ஏது செய்வோமென்று ஏங்கி நின்றார்கள் நிற்கிறார்கள்!! பால், பால்நிலைச் சமத்துவம், பெண்கள் உரிமைகள், பெண்களுக் கெதிரான வள்முறை ஓழிப்புக் குழு என்று பிழைப்பு நடத்திய ஒருவரையும் இக்காலத்தில் காணமுடியவில்லை.

உயிர் துச்சமாய் மதிக்கப்பட்டு வேண்டும்போது வேண்டும் இடத்தில் பறிக்கப்படுகிறது. அந்த உடலுக்கும் உயிருக்கும் வாளைவிகள், தொலைக் காட்சி இணையத்தளங்கள் வெவ்வேறு வியாக்கியானங்கள் கொடுக்கின்றன. வீழ்ந்து கிடக்கும் அப்பாவியை ஊதிப்பெருப்பித்து துரோகி யென்றும் பயங்கரவாதியென்றும் முத்திரை குத்துகிறன. உயிர் புறிபோம்பிடு மென்ற பயத்தில் உயிர்மீது பற்றுவைக்க வேண்டிய நிலை இது மன அமுத்தத்தை அதிகரிக்கிறது.

ஒன்றால், இந்த இக்கட்டான குழந்தையில் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் நடைபெறுகின்ற கெடுபிடிகளுக்கு மத்தியில் ஓர் அரங்க நிறுவனத்தின்

அரங்கச் செய் ஸளிகள் பதினைந்து கிராமங்களிற்கு வாராந்தம் விஜயம் செய்து 'தெரியமான பெண்களை உருவாக்கும்' பெரும் பணியை ஆற்றினார்கள். ஆற்றுகிறார்கள். வாகனங்களில் செல்லும்போது தினமும் இராணுவத் தினார் மற்றது நீண்ட நேரம் காத்திருக்கச் செய்தபோதும், சுற்றிவளைப்பு களில் தடுத்துவைக்கப் பட்டபோதும், அச்சுறுத்தப்பட்டபோதும், அலுவலகம் அங்குபோது சோதனையிடப்பட்ட சந்தப்பங்களிலும்கூட தொடர்ந்து களப் பணி நடக்கிறது. 'தெரியமான பெண்களை' உருவாக்கும் உளசமூகப் பணியை அரங்கு ஊடாகச் செயற்படுத்தினார்கள். செயற்படுத்துகிறார்கள்.

ஆட்கள் அசையவே முடியாது என்ற காலகட்டத்தில், அசையவும், சிந்திக்கவும் முடியும் என்ற சாத்தியப்பாட்டு வெளியை அந்த மக்களுக்கு அரங்கு உருவாக்கிக் கொடுத்தது. இது சிறுவர்களுக்காகவும் பெண்களுக்காகவும் மட்டுமே நடக்கின்ற பிரத்தியேகமான செயற்றிட்டம்.

உணவில்லாததொரு சூழலில் எப்படி தெரியமான பெண்ணை உருவாக்குவது? இங்கு உடல் தெரியமல்ல, உளம்பனத் தெரியமே கருத்தில் கொள் எப்படுகிறது. ஆடுவது, பாடுவது, கதைப்பது, பாகமாடுவது, விளையாடுவது போன்ற பல்வேறு செயற்பாடுகள் ஊடாகத் தம் பிரச்சினைகளை அறிந்து, அதனை அலசி ஆராய்ந்து, தீர்ப்பதற்கான வழிகளைப் பற்றியும் சிந்தித்தார்கள். தம் சிந்தனையை ஒர் நாடகமாகத் தயாரித்து மார்ச் 08 பெண்கள் தினத்தில் போட்டார்கள். ஒரு ஜந்து பேர் கூடி நிற்க முடியாத யாழிப்பாணத்தின் இராணுவ நெருக்கீட்டுச் சூழலில் மார்ச் 08 பெண்கள் தினத்தைச் சாப்பாக வைத்து முந்நாறு பெண்கள் ஒன்று கூடி தமது பிரச்சினைகள் பற்றி மேடையேறிப் பேசினார்கள், சிந்தித்தார்கள். இதில் நாறு பெண்கள், நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல்களில் தீவிரமாகச் செயற் பட்டார்கள்/உழைத்தார்கள்.

இது ஒரு வரலாற்றுச் சாதனை. சோதனைச் சாவடிகள் அதிகரித்ததொரு சூழலில் மார்ச் 08, 2007 அன்று தெரியமான பெண்களுக்கான வெளிப் பாட்டுக் களம் என்ற கருப்பொருளில் நடைபெற்ற 'உள் நின்று ஓளிரும் சக்தி' என்ற தலைப்பிலான நிகழ்ச்சி ஒர் சாதனை. இதில் உரைகள், பாடல்கள், நாடகங்கள், கைவினைப் பொருட்களின் கண்காட்சி எனப் பலவும் நடந்தன. ஆனால், இதுவொரு பெண்கள் நாடக விழாவென்றே அறியப்படுகின்றது அல்லது உணர்ப்படுகிறது எனவாம்.

இதில் நான்கு நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தில் கடந்த பல வருடங்களாக குழந்தை ம்.சண்முகலிங்கம் மற்றும் தே.தேவானந்த ஆகியோரிடம் எழுத்துருவாக்கல், நெறிப்படுத்தல் திறன்களைக் கற்றுக் கொண்ட இளம் ஆண், பெண் இருபாலாரும் இதில் புதிதாக எழுத்துருக்களைத் தயாரித்து நாடகங்களை நெறிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தில் மூன்று வருடங்கள் செயல்முறைப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்ட இளவட்டங்கள் தமது முதல் முயற்சியாக நாடகங்களை எழுதி, நெறிப்படுத்தியுள்ளார்கள். இதில் ‘இடிகரை மன்’ நாடகத்தை சிநந்தனும், ‘நித்திய நிதர்சனமும் நாளைய தரிசனமும்’ நாடகத்தை தநித்தி காவும், ‘நிழல்தேடும் மரங்கள்’ நாடகத்தை க.சீலனும், ‘சமதாளம்’ ரி.கிள்மனும், ‘துணிவான பெண்’ பாடல் காட்சிகளை ப.விஸ்னுவு வும் தொகுத்து நெறிப்படுத்தியிருந்துர்கள்.

இங்கு, மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகை சார்ந்தன. பெண்கள் மட்டுமே பங்கு கொண்ட இந்த விழாவில் அரங்கேறிய நாடகங்களில் 18 வயது முதல் 50 வயதுவரையான பெண்கள் அறுபது பேர் மேடையில் ஏறி நடித்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் திருமணம் முடித்த பின்னர் பெண் மேடையேறுவதும் ஆற்றுகைகளில் பங்கெடுப்பதென்பதும் குதிரைக் கொம் பாகவே இருக்கின்றது. படித்தறிந்த மேல்தட்டு மற்றும் நடுத்தர மக்களிடமே இந்த நிலை என்னும்போது, கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் பெண்களின் நிலையைச் சொல்லித் தெரியவேண்டு மென்பதில்லை. ஆனாலும் மிகப் பின்தங்கிய கிராமங்களில் இருந்து வந்த இந்த திருமணமான பெண்களும் அச்சமின்றி மேடையேறினார்கள். இதில் நாடகமொன்றை நிகழ்வான்றுக் காகச் செய்தல் என்ற நோக்கம் தவிர்த்து, பங்குகொள்கின்ற ஒவ்வொரு பெண்ணின் ஆளுமையும் ஆற்றலும் திறனும் விருத்தியாக வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கம் உள்ளது. இதற்காக, ஒரு வருடகாலம் வாராந்தம் சந்தித்து சிறிது சிறிதாக அவர்களின் இறுக்கங்களை, அரங்க விளையாட்டுக் கள், பாடல்கள், ஆயு-லக்கள் ஊடாக விடுவித்து பிரச்சனைகளை அனுயாஸம் காண்பதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும், பகுப்பாய்வு செய்து தீப்பதற்குமான வழிகளை நாடுவதற்குமான திறன்கள் விருத்தியாகக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆம், இங்கு நாடகத்திற்கும் நாடக அறிவும் இர்கள் மத்தியில் வாழ்பவர் களிடம் கையளிக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் அவர்களின் பிரச்சனைகளை அறிந்தும் புரிந்தும் கொள்வதற்காகவும் அவற்றை எதிர்கொண்டு தீய்தற்காக வழகும் இதில் நாடக மேடையேற்றும் நடைபெறலாம் அதுவே நோக்கமல்ல.

தயாரிக்கப்பட்ட நாடகங்கள் ஓவ்வொன்றிலும் ஓவ்வொரு படிநிலையிலும் பேண்கள் பங்கு கொண்டிருக்கிறார்கள். நாடகம் எழுதுவதும், தயாரிப்பதும் ஏன் என்று ஓவ்வொருவருக்கும் தெரியும். ஒருவரின் எண்ணத்தில் உதிக்கும் ஒரு கருவை அவரே தன்பாட்டில் எழுதி இன்னொரு குழுவுக்கு தயாரிப்புக் காக சமர்ப்பிக்கின்றதான் ஒரு படிமுறை இங்கு இல்லை. எல்லோரினதும் எண்ணங்கள் எல்லோராலும் எழுத்தருவாகக்கப்படுகின்றன. ஒருவர் வழிநடத்துனராக இருக்கிறார். சிலவேளைகளில் நாடகத்தில் சொல்லுகின்ற பிரச்சனைக்குள் ஆப்பட்டவரே அதற்குரிய பாத்திரத்தில் நடிக்கிறார். இங்கு நடிக்கிறார் என்பதை விட தன்னிலையை பற்றியாக நின்று தானே படைக்கிறார் எனலாம்.

கிராமத்துப் பெண்கள் தம் வீட்டு வளாவு தாண்டிவரு வதற்கே ஆரம்பத்தில் சீரமய்ப்பார்கள். அவர்களின் மனதில் ஆண்டாண்டு காலமாக வரையறுக்கப்பட்டிருந்த வரையறைகள் மற்றும் மட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தி அல்லது தகர்ந்து பேசுவதற்கும் அசைவதற்கும் தலைமை தாங்குவதற்கும் பலர் முன்னிலையில் எதிர்நின்று உரையாற்கும் மற்றும் பாத்திரம் தூங்கி நடிப்பதற்கான பக்குவறிலைக்கு கொண்டுவருவதற்கும் முதலில் தேவையாக இருந்ததும் இருப்பதும் மனதைத் தைரியப்படுத்துவதாகும். அதை அரங்கு செய்தது. அதாவது, அரங்கைக் கற்றுறிந்த திறம்பிக்க அரங்கச் செயலாளி யின் ஆற்றலால் இது சாத்தியப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தப் பெண்களுக்கு இவ்வாறான நகருத்து பெரு மேடைகளில் ஏறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைப்பதில்லை யெனலாம். பல நாறுபேருக்கு முன்னால் நகரத்து மண்டபத்தில் தாம் ஏறினின்று தாமே கலந்து பேசி உருவாக்கிய நாடகத்தை மேடையேற்றியது மிக மிக சங்தோஷமான விடயமாக அவர்களுக்கு அமைந்திருந்ததை உணரமுடிந்தது. தம்மை ஏனையோர் பாராட்டுவது கண்டு பூரித்துப்போயிருந்தார்கள். மேடையேற்றத்தின் பின் தம்மீது தமக்கு நிறைய நம்பிக்கை வந்தது போல் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். தம்மிடம் ஆற்றல் உள்ளது, தம்மால் எதையும் செய்ய முடியும் என்ற

தற்குணிவு அடைந்தது பற்றி நாடக முடிவின் பின்னான கலந்துரையாலில் கிட்டத்தட்ட அனைத்துப் பெண்களுமே குறிப்பிட்டார்கள். இங்கு, செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தின் பெண்களுக்கான உளசமூகப்பணி வெற்றி பெற்றிருப்பது வெள்ளிடை மலையாகத் தெரிகிறது.

மேலும், நாடகம் பேசிய பொருள்/கரு பற்றிப் பேசியாக வேண்டும். ‘இடு கரை மன்’ நாடகம் போர் நெருக்கீடு, யாழ்ப்பாணத்திற்கான பாதை அறு பட்டது மற்றும் போரின் விளைவாக கணவனைத் தொலைத்து தனி மர மாக நிற்கும் இளம் பெண் எவ்வாறான சமூக நெருக்குவாரங்களை எதிர் ஜோக்குக்கிறாள் எப்பதைப் பேசியது. குறிப்பாக அவள் எவ்வாறு சமூகத்தால் புறந்தள்ளப் படுகிறாள், இவளுக்காகவும் இவள் போன்ற பெண்களுக்காக கவும் உதவுவோர் இவர்களின் ஆழ்மனப் பிரச்சனைகளை கவனியாது தம்மிடமுள்ள நூலாம்புவலை விரியோகம் போன்ற வெறும் நிவாரணப் பணிகளை மட்டுமே செய்கின்றன. இது போதாது என்றான விழங்களத்துடன் முடிகின்றது. மேடையின் நடுவில் ஒரு வீடு அந்த வீட்டின் களத்தில் ஒரு சமூகத்தின் குறுகத்தறித்த பல விடயங்கள் காட்சியாகின்றன. யதார்த்தப் பாணி முதன்மை பெற்றாலும் அதற்குள் யதார்த்தமல்லா அசைவுகளும் குறியீடுகளும்கூட காட்சியாகின்றன. மேடை ஓர் சீரோமுங்கில் அசைந்து செல்கிறதென்றாலும் மிகமெதுவாக அசைந்து செல்வதான் தன்மை இடையிடையே தொய்வைத் தருகிறது. தமிழ் அரங்கில் காணப்படுகின்ற பேச்சு வெளியிடுத்தலின் நலிவுத் தன்மை இங்கும் காணப்பட்டது. இந்நாடகத்தை கைதடி குமரநகர் பெண்கள் வழங்கியிருந்தார்கள்.

அடுத்து, ‘நித்திய நிதங்களும் நாளைய தரிசனமும்’ நாடகத்தில் மேடையில் எந்தவொரு மேடைப் பொருளையும் பாலிக்காது வெறும் மேடையில் நடி கர்களைக் கொண்டு காட்சிகளை அமைத்திருந்தார்கள். இதில் வயது முதிர்ந்த பெண்களும் இளையவயதினரும் பங்கு பற்றியிருந்தனர். முன்று பெண்கள் பிரச்சனைக்குள் ஆட்பட்டவர்கள் தம்மை மறுத்து பூர்முதுகுகாடி அமர்ந்திருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரினதும் கதை அல்லது பிரச்சனை கோமாளி களால் உயிர் பெற்று காட்சியாகின்றன. சமூகத்திலும் குடும்பத்திலும் பெண்ணை அங்கீரிக் காத ஆணாதிக்க எண்ணப் பாங்கை காட்சியாகத் தருகின்றனர். இங்கு பேசப்பட்ட விடயங்கள் மேலும் ஆழமாகப் பார்க்கப்பட வேண்டியவைகள். இதில் நடிப்பு மோடிமைப் பண்டு கொண்டவையாகவும்,

உணர்ச்சி வெளிப்பாடு கூடியவையாகவும் காணப்பட்டன. இங்கும் பேச்சு மூலமான வெளிப்படுத்தல் நலிவடைந்தே காணப்பட்டது. அரங்கில் புதியவர் கால் இருக்கின்றபோது இந்த நிலை தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. நாவற்குழி துச்சன்தோப்பு கிராமத்தின் பெண்கள் இதனை அளிக்கை செய்திருந்தார்கள்.

'நிழல் தேடும் மரங்கள்' என்ற நாடகம் ஒரு வயோதிப்பாது தான் பதின் நான்கு வருடங்கள் திருமணமென்ற பெயரில் வனவாசமிருந்தது பற்றியும் தன் சிறகடித்த எண்ணங்கள் எவ்வாறு மெல்ல நசிந்து ஒடுங்கினவென் ரும் தன் சுதந்திரம் தேடும் கற்பனை இப்போதும் சிறகடிப்பதாகவும் கட்டுவ தோடு, தன் பேததி புது ஆழ்ந்த பொருந்தியவளாக வருவாள் என்று தன் விருப்ப பங்களை அவள் மீது ஏற்றி அவளின் வரவுக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள். அவள் நிழல் தர ஒரு குடையோடு வருவதாக முடிகிறது. யுத் தத்தில் அகப்பட்ட பெண்ணின் மீட்சியும் இங்கு கோடி காட்டப்படுகிறது. இருப்பினும் முடிவில் தெளிவின்மை நாடகத்திற்கு முழுமை தரமறுக்கின்றது. வெறும் மேடை, அசை வியக்கங்களால் நிறைந்து அவ்வப்போது அழகாகின் நது. இது கைதடி நவூறும் கிராமத்துப் பெண்களால் ஆழ்யுகை செய்யப்பட்டிருந்தது.

இவற்றோடு 'சமதாளம்' என்ற கவிதைகள் மற்றும் பாடல்களுக்கான காட்சிகளின் தொகுப்பும் நிகழ்ந்தது. பெண் சமுகத்தால் ஒடுக்கப்படுவதும் அவள் அதில் இருந்து மீணவேண்டுமென்ற ஆதங்கமும் நிறைந்த ஆழ்யுகை. வெறுவெளியில் தீப்பந்தங்கள் தாங்கிய பெண்களோடு கூடிய மேடைக் கோலம் அழகாக இருந்தது. அதுமேலும் மேடையை நிறைத்திருக்கலாம். இதனை நாவற்குழி வீரபத்திர் கோயில் கிராமப் பெண்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.

'உள்ளின்று ஒளிரும்·சக்தி' நிகழ்வில் பார்வையாளரை மிகவும் கவர்ந்த நிகழ்வு செல்வ நகர் பெண்கள், அவர்கள் அனைவருமே 'அம்மாமா' மேடையில் வெவ்வேறு களாநிலைகளில் இருந்தும் நின்றும் பெண்கள் மேம்பாட்டுக்காகப் பாடிய பாடல் காட்சியாகும். இளவுயது அம்மா முதல் நரைவிழுந்த அம்மாவரை அனைவரும் இனைந்து பாடியது ஒரு அழகான காட்சி.

இந்த வகையான அரங்க நிகழ்வுகள் வழிமையில் பெண்கள் தின நிகழ்வில் நடைபெறுவதில்லை. சாதாரண கிராமத்துப் பெண்களுக்கு வாய்ப்புக்கள்

வழங்கப்படுவது மிகக்குறைவு. நீண்ட நிகழ்ச்சி நிரலில் பலபேர் பெண்கள் தினம் பற்றி மீண்டும் மீண்டும் கூறியது கூறலாக பேசுவதே நடப்பது வழமை. இங்கு அது மிகக் குறைவாக இருந்தது. ஆனால் அதுவும் நடந்தது. ஒரு சிலபேர் பேசினர். அவர்கள் அனைவருமே பெண்களாக இருப்பினும் பெண்களுக்கான தினத்தை ஏன், எதற்கு என்று உணராமல் நுனிநாக்கால் பேசிச் சென்றார்கள்.

இறுதியில் செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தினரின் ஓர் உணர்ச்சி மிகு பெண்கள் பாடலுடன் மன்றபத்தில் கூடியிருந்த அனைவரும் இணைந்து எழுந்து நின்று கைதட்டிப் பாடியதோடு ஓர் நெருக்கட்டு கால வரலாற்றில் பதியப்பட வேண்டிய பெண்கள் தின நிகழ்வு நிறைவூற்றது.

நன்றி காத்தராங்கம்

நித்திய நிதர்சனமும் நாளைய தரிசனமும்

எழுத்துரு நெறியாள்கை
த.நித்திகா

பாத்திரங்கள்:

கோமாளி 1	கோமாளி 2
1வது பெண்	மகள் 1
மகள் 2	2வது பெண்
தந்தை	3வது பெண்
ஒலிவாங்கிப்பெண்	ஆண் 1
ஆண் 2	ஆண் 3
எஜுமான்	பணியாளர்

திரை மெல்ல மெதுவாக விலக கரு இசை இசைக்கப்படும். அதன் பின்னர் பாடல் இசைக்கப்படும். அப்போது மேடையில் மூன்று பெண்கள் உறைநிலையில் பின் திரையைப் பார்த்தபடி இருப்பர்.

பாடல்:

நினைவுகளே நினைவுகளே
 நின்றுவிட மாட்டமரோ!
 கனவுகளே கனவுகளே
 கலைந்துவிட மாட்டமரோ!
 இருவ பகல் இப்படி நீர்
 என்னை வதைப்பதனால்
 உறவுகளை விட்டே நான்
 ஒடத்துணிந்து விட்டேன்

நிம்மதியாய்ச் சிலநேரம்
 நீடிப் படுத்திருந்து
 செம்மையறும் கற்பனையில்
 சிறகடிக்கப் பார்க்கின்றேன்
 முன்னாள் கதைகளால்லாம்
 முகம் காட்டுகின்றனவே
 இன்னாள் துயரமெலாம்
 இணைந்து வருகின்றனவே

சொல்லி அழுதுவிட்டால்
 துயரமெல்லாம் தீந்துவிடும்
 சொல்லவொரு நண்பில்லை
 சொல்லுவதற்கும் வார்த்தையில்லை
 தனியே படுத்தமுது
 தலையணை நனைப்பதன்றி
 இனியோர் பரிகாரம்
 எவரும் உரைப்பதில்லை

- கண்ணதாசன் கவிதைகள்

பாடல் முடிவடைய கோமாளிகளில் ஒருவர் மேடைக்குள் பிரவேசிப்பார்.
 மேடையில் உறைநிலையில் இருக்கும் பெண்களை திடுக்குற்று பார்த்து
 விட்டு.....

கோமாளி 1: ஓடியாங்கோ! ஓடியாங்கோ!! இந்த புதினத்தை வந்து

இடிக்கரை மண

பாருங்கோவன்.

கோமாளி 2 மேடைக்குள் அவசரமாக ஒடி வருதல்...

கோமாளி 2: ஏன்பா இப்பிடி கத்துறாய்?

கோமாளி 1: (உறைநிலையில் இருக்கும் பெண்களை காட்டி) இங்சு பாரன்! இதுகளைப் பாரன்!!

கோமாளி 2 அப் பெண்களை வடிவாக உற்று பார்த்துவிட்டு..

கோமாளி 2: அ...ட...! மனிசர் போலக் கிடக்கு!!

இரண்டு கோமாளிகளும் அப்பெண்களை சுற்றி வந்து அவர்களை தூாட்டுப் பார்த்துவிட்டு...

கோமாளி 1: மனிசர் தான்பா.

கோமாளி 2: ஏன் இப்பிடி கல்லுப்போல மரத்துப் போய் கிடக்குதுகள்?

கோமாளி 1: அதுதான் எனக்கும் தெரியேல்லை.

உறைநிலையில் இருந்த பெண் ஒன்று மெதுவாக அசைதல்...

கோமாளிகள்: (இருவரும் பயத்துடன்) கல்லெண்டாய் மெல்லமா அசை யது!

சிறிய பயத்துடன் கோமாளிகள் இருவரும் தூரத்தே விலத்தி நின்று பார்க் கின்றார்கள். அப்போது உறைநிலையில் இருந்த பெண் ! ஏதோ கதைத்தல்

கோமாளி 1: (2ஜூக் தட்டிக்காட்டி) அது ஏதோ கதைக்குது.

கோமாளி 2: கிட்டப்போய் என்னைஞ்சு கேள்.

கோமாளிகளில் ஒருவர் அப்பெண் அருகில் சென்று காதை கொடுத்து கேட்டல் பெண் காதுக்குள் ஏதோ இரகசிய பாங்கில் சொல்லுதல். கோமாளி சிரித்தல்

கோமாளி 2: ஏன் சிரிக்கிறாய்?!

கோமாளி 1: (அப்பெண்ணை பார்த்தவன்னம்) உதுக்கே உப்பிடி இருக்கிறியள்?!

கோமாளி 2: (அவசரமாக வந்து) என்ன? என்ன? எனக்கும் சொல்லும்?!

கோமாளி 1: (இரகசிய பாங்கில்) வா வா சொல்லுறங்.

அப்பெண் மெதுவாக அசைந்து உறைநிலையிலிருந்து விடுபட்டு நடுமேடையை நோக்கி நகர அவளது பிள்ளைகள் மேடைக்குள் பிரவேசித்தல்..

பிள்ளை 1: அம்மா, எனக்கு பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்ட காக வேணும்.

பிள்ளை 2: அம்மா எனக்கும் காக வேணும்.

அம்மா இரு பிள்ளைகளையும் அனைத்து

அம்மா: இரண்டு பேரும் ஒரே நேரம் அடம்பிடிச்சா அம்மா என்ன செய்வன்? இன்டைக்கு மட்டும் போட்டு வாங்கோ நாளைக்கு அம்மா கட்டாயம் காக தருவன்.

பிள்ளை: நீங்கள் நெடுக இப்பிடித்தானே சொல்லுறியள்.

அம்மா: நாளைக்கு என்ற செல்லங்களுக்கு கட்டாயம் தருவன். இன்டைக்கு போங்கோ.

பிள்ளைகள் மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றனர். அம்மா போகித்தபடி நிற்கின்றார்.

அம்மா: என்னண்டு எங்கட வாழ்க்கை போகப் போகுது? இரண்டு பிள்ளையளோட என்ன செய்யப் போறன்!

அதன் போது எஜுமான் விட்டு காட்சி மேடையில் விரிகின்றது. சிந்தனையில் நின்ற அம்மா திடுக்குற்று

அம்மா: ஜயா! ஜயா!! ஜயா!!!

எஜுமான் நிமிஸ்ந்து பார்த்து விட்டுக் குனிவார்.

அம்மா: ஜயா! ஜயா!!

எஜுமான்: ம....ம்ம..!

அம்மா: (கெஞ்சலாக) ஜயா! பிள்ளையளுக்கு பள்ளிக்கூடத்துக்கு காச கட்ட வேண்மாம். நான் பேந்து வந்து வேலை செய்து தருவன் எனக்கு கொஞ்சம் காச தாங்கோ.

எஜுமான்: (பெண்ணை விரக பார்வையில் பார்க்கின்றார்) காசோ?!....
(பணியாளரைப் பார்த்து) காசை குடுத்து அனுப்பும்.

பணியாளர் காசை எடுத்து பெண்ணிடம் கொடுக்க, பெண் காசை வாங்கி நன்றியிடுன் விடைபெறல்.

அம்மா: நன்றியிய்யா! (அவள் போக முற்படும்போது)

பணியாளர்: ஏன்யா இப்பிடியெல்லாம் கும்மா காசை அள்ளி கொட்டும் யள்?

எஜுமான் பணியாளரை கை சைக்கப்பாள் கூப்பிட்டு பணியாளின் காதருகில் சிரித்தபடி ஏதோ கதை கூறுதல் அப்போது அப்பெண் கதறி அழுகின்றார். அழுதுகொண்டு முன்பு இமருந்த உறைநிலைக்கு சென்று அமர்கின்றார். அதன்போது பிள்ளைகள் இருவரும் மேடைக்கு ஓடி வருதல்.

பிள்ளை 1: அம்மா காச வைச்சிருக்கிறீங்களே?!

பெண் கையை விரித்து காசை காட்டுதல். பிள்ளைகள் கையிலிருக்கும் காசை எடுத்து

பிள்ளை 2: இன்டைக்கு பள்ளிக்கூடத்துக்கு காச கட்டலாம்.

பிள்ளைகள் காசை எடுத்துக்கொண்டு மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றன. அதன்போது கோமாளிகள் மேடைக்குள் பிரவேசித்து மேடையின் முன்பக்கமாக நின்று உறைநிலையில் இருக்கும் பெண்களை உற்று நோக்குகின்றனர்.

கோமாளி 1: (அப்பெண்ணை காட்டி) கும்மா இருக்க காச வருமோ?

கோமாளி 2: அது சரி! (அடுத்த பெண்ணாருகே சென்று) இங்கால இது இப்பிடி இருக்குது, சரி! இதேன் இப்பிடி இருக்குது?

கோமாளி 1: அதுக்கு காகப் பிரச்சினை. ஆ...! (2வது பெண்ணை பார்த்து விட்டு) அதுகும் அசையுது!

கோமாளி 2: அப்பிடியெண்டா இதுகும் கதைக்குமோ?

கோமாளி 1: பாக்க ஒரு மாதிரி கிடக்கு. வா! மாறுவம் நாங்கள்.

கோமாளிகள் மெதுவாக மேடையை விட்டு வெளியேறுகின்றார்கள். கரு இசை மெதுவாக ஒலிக்க 2வது உறைநிலையிலிருந்த பெண் மெதுவாக அசைந்து நடு மேடைக்கு வருவார். அதன்போது கரு இசை மெதுவாக குறைவடைய. தேவாலய மணி ஒலிக்க அவள் ஆலயம் செல்லத் தயார் ஆகின்றார்.

2வது பெண்: மணி கேக்குது. இன்னும் 10 நிமிசத்தாலை பூசை தொடங்கிடும். ஆண்டவரே! நீ ஒரு நாள்தான் சிலுவையை கூமந் தாப் ஆணால் என்ற தோன்கள்ளா வாழ்க்கை பூரா சிலுவையை கூக்க வைச்சிட்டாய் ம.... (பெருமுச்ச விடுகிறார்) என்ற கவலையளை உன்னட்டை சொல்லாம, யாரிட்ட சொல்லுறது? யார் கேக்கிறது? ம....

பிள்ளை... மகள்...!

மகள் மேடைக்கு வெளியில் நின்று

மகள்: ஓமம்மா, நான் இஞ்சநிக்கிறன்.

2வது பெண்: மகள் நான் 'சேச்கக்குப்' போட்டுவாறன். அப்பாவுக்கு சாப் பாடு எடுத்து வைச்சிருக்கு சாப்பிடச் சொல்லம்மா. நான் போட்டு வாறன்.

மகள்: ஓமம்மா.

2வது பெண் மேடையை விட்டு வெளியேறுகிறாள். அவ்வேளை அவளது கணவன் மனைவியின் கதையைக் கேட்டபடி மேடையில் பிரவேசிக்கிறார்.

கணவன்: கோயிலுக்கு போறவோ, கோயிலுக்கு? என்ன நெடுக கோயில்ல...? ம.... ஒருக்கா பாக்கத்தான் வேணும்.

மேடையைவிட்டு தந்தை வெளியேறுகிறார். அதன்போது கழுகு முகமுடி ஒன்றை அணிந்து செல்கின்றார். அப்போது அப்பெண் மேடைக்குள் பிர வேசித்து, வழிபாடு செய்யும் பாங்கில் அமர்ந்திருப்பார். கணவன் மறைந்து நின்று அவளை சந்தேகப் பார்வையடன் நோக்குகின்றார். அதன்போது பாடல் ஒன்று இசைக்கப்படும்.

பாடல்: பெண்ணென்று சொல்லிடவே- ஒரு
பேயும் இரங்கும் என்பார் - தெய்வமே உனகு
இதயம் இரங்காதோ
பாவி இங்கு சொரியும் கண்ணீர்,
வெறும் மன்னிற் கலந்திடுமோ?
யாருமற்ற தேசத்திலே - மனம்
வருந்தும் பாவி நான் கண்ணற்ற தீவினிலே
தவியாய் தவிக்கின்றேன்.

-பாரதியார் பாடல்

பாடல் முடிவடைய வழிபாட்டை முடித்த பெண் அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறுகின்றாள். கழுகு முகமுடி அணிந்த கணவர் அவளைத் தொடர் கின்றார்.

கணவன்: ச்சாசாசா! (முகமுடியைக் கழட்டி விட்டு) என்ற மனிசி பிரச்சனை இல்லை. இருந்தாலும் எண்ணன்டு நம்புறது? மனிசி எங்க போறா, எங்க வாறா, என்ன செய்யா என்றதை கவனிக்கிறது ஒரு புருசன்றை கடமைதானே?!

அங்கேளை கோமாளிகள் மேடைக்குள் வருதல். கணவன் கோமாளிகளை காணுதல்.

கணவன்: நீங்கள் ஆர்? நீங்கள் ஆர்.....?

கோமாளி 1: நாங்கள், நீங்கள் தான்!

கோமாளி 2: நீங்கள், நாங்கள்தான்.

கணவன்: ஆ.... மனிசி முன்னுக்கு போறா நான் வேகமா பின்னுக்கு போக வேணும்.

கோமாளி 1: ஒமோம்! ஒடுங்கோ!! ஒடுங்கோ!!! நாங்களும் பின்னாலை வாறும்.

மேடையை விட்டு அனைவரும் வெளியேற அப்பெண் கவலையோடும் விரக்தியோடும் மேடையில் பிரவேசிக்க. கரு இசை இசைக்கப்படும் அவள் முன்னைய உறைநிலைக்குச் செல்கின்றாள். அவ்வேளை மேடையில் பொது வையவற் நடை பெறுவதற்கான ஆயத்தும் மேற்கொள்ளபடுகின்றது. மக்கள் குழு ஒன்று மேடையில் இருக்கின்றது அக்கட்டத்தில் கோமாளி களும் அமர்ந்திருக்கின்றார். அதன்போது வேற்றாரு பெண் மேடைக்குள் பிரவேசித்து ஒலி வாங்கி முன் உருயாற்றுகின்றாள்.

ஒலி வாங்கிப்பெண்:

இந்தாண்டு இந்த மகளி தினவிழாவிற்கு வருகை தந்திருக்கும் அனைவருக்கும் எனது வணக்கம். இந்தாண்டிலே இந்த இடத்தில் இந்நிகழ்வு மிக முக்கியமானது. பல இடையூருக்கு மத்தியிலே இந்த சாதனைகளை நிலை நாட்டியவர்களை அன்பாக மேடைக்கு அழைக்கின்றோம்.

இவ்வேளை உறைநிலையிலிருந்த வெது பெண் எழுந்து, மக்கள் சூட்டத் தின் முன் வருகின்றாள். கோமாளிகள் அவளை வியப்போடு பார்க்கின்றார்கள். அவ்வேளை பெண் ஒருவர் மாலையோடு வருகின்றாள்.

கோமாளி 1: இதுக்கே மாலை.

கோமாளி 2: ஒ.... இது அங்க நின்டதெல்லே? உதுக்கேன் மாலை?

இவ்வேளை மாலை அணிவிக்கப்படுகின்றது. மாலை அணிவிக்கப்பட அனைவரும் கைதுப்படி ஆராவாரம் செய்கின்றார். எல்லோரும் அவனுக்கு கைலாகு கொடுத்து விடைப்பெறுகின்றார். பெண் கழுத்தில் மாலையடன் நிற்கின்றார். இதன்போது சபையில் இருந்த முன்று ஆண்கள் ஆவேசமாக எழுந்து...

ஆண் 1: உவலங்கு மாலையோ?

ஆண் 2: அதுதானே! நாங்கள் எல்லாம் இருக்கேக்கை ஒரு கேள்வி

கேட்டவையே எங்களை!

ஆண் 3: மாலை வேண்டிப்போட்டியே, மாலை வேண்டுற அளவுக்கு என்ன செய்தனி?

கோமாளி 1, 2: கேளுங்கோ கேளுங்கோ உதுதான் கேள்வி. (சொல்லி விட்டு பெண்ணை கோவத்தோடு பார்க்கின்றனர்)

3வது பெண்: ஐயோ...! இல்லை..!

நான் ஒரு மாலை வாங்கின்றுக்கு ஏன் இப்பிடி கத்துறியள்? பொம்பிளையள் எண்டால் என்ன நினைச்சீங்கள்? நான் சமூக வேலை செய்வன். மாலை வாங்குவன். மாலை மட்டுமல்ல பல்லாக்கு குஞ்சமும் வாங்குவன். நான் போற பாதை சரி எண்டா, நான் சமூகத்திற்கு பயப்பிட மாட்டன். நான் நானாகத்தான் இருப்பன்.

அவ்வேளை ஆண்கள் எல்லாம் ஆவேசம் கொண்டு எழுந்து அப்பெண்ணை இமுத்துச் சென்று உறைநிலைக்கு தள்ளுகின்றனர். இவ்வேளை கரு இசை மேலோங்க மேடைக்கு வெளியில் இருந்து அசரீர் குரல் கேக்கின்றது.

குரல்: உறவுகளே! உங்களைத்தான் அழைக்கின்றேன். தாயாகி, தலைவியாகி, உலகத்தின் சக்தியாகி வாழ்ந்த நீங்கள் புல்லாய் பூாய் புழுவாய் மரமாய் வாழ்வது? உங்கள் வாழ்க்கையை கேளுங்கள் தாப்படும் தட்டுங்கள் திறக்கப் படும். உலகம் உருண்டையாய் இருப்பது அனைவருக்கும் சமனாய் பகரப்படத்தான். உங்களை தட்டிப்பாருங்கள். கற்கள் அல்ல. நீங்கள் உயிர்களின் கருவறைகள். கை சேருங்கள், கால்களை பதியுங்கள், நேரே நடவங்கள்.

அசரீதி குரல் கேட்க உறைநிலையிலிருந்த பெண்கள் மேடையெல்லாம் ஓடித்தேடுகின்றனர். அதன் பின்னர் அனைவரும் ஓன்று சேர்ந்து மெதுவாக நடக்க, கரு இசை சந்தோசமான ரீதியில் மேலோங்கி குறைவடைய திரை மெல்ல மூடிக்கொள்ளும்.

- முற்றும் -

நீங்களுக்காக விடுதலை

(ஏதாவது காலத்திலேயே விடுதலை)

நீங்களுக்காக

நீங்களுக்காக

நீங்களுக்காக பிரதான நெரு முனின் செய்து வந்த பாடம் என்று அறியப்படுகிறது. இது ஒரு காலத்திலேயே விடுதலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது நீங்களுக்காக விடுதலை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இடிக்கரை மனி

உயிர்தேடும் ஜடங்கள்

(பெண்ணாட்டமை தொடர்பான சீரு நாடகம்)

எழுத்தரு

க.சுபாஜினி

திரை மெல்ல விலகுகிறது. அவ்வேளை மெல்லிய அமைதியான இசை யொன்று தவழ்ந்து செல்லும். அந்த இசையை விஞ்சிய குரலொன்று ஊடறுத்துப் பாயும். அவ்வேளை மெல்லிய இசைக்கேற்ப, நீல நிறமான வேடுடை அணிந்த பஸ் கடல் அலைபோல அசைந்து செல்வார்கள்.

குரல்:

கடல் அலைகளே! விரைந்து பாயுங்கள்
வீங்கிப் பெருத்த உங்கள் வயிறுகள்
வெடித்துச் சிதறும் வரை
கடல் அலைகளே விரைந்து பாயுங்கள்

அலையிலே தவஞும் கருமை நிறக் கப்பல்களை
முற்றும் நனைத்து மூழ்கடிக்கும் வரை
கடல் அலைகளே விரைந்து பாயுங்கள்

கருமுகில் அனைத்தையும்
கதறச் செய்திட, விரைந்து வெண்மையின்
விடியலை வரவேற்க

கடல் அலைகளே விரைந்து பாயுங்கள்

போங்கு வெஞ்சினத்துடன் தூங்கும் பெண்டிரை
தங்குதடையின்றித்
தட்டி எழுப்பிடக் கடல் அலைகளே
விரைந்து பாயுங்கள்!

போங்கு வெஞ்சினத்துடன் தூங்கும் பெண்டிர்
தங்கள் தலை தாங்களே நிமிர்ந்திட
கடல் அலைகளே
விரைந்து பாயுங்கள்!

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கத்தின்
‘அந்திமாலைப்பாடலொன்று’இல் இருந்து தழுவி எழுதியது

குரலோசை நிறைவு பேற், கடல் அலைகளாகப் பாவனை செய்து அசைந்த
வர்கள் அமைதியாகத் தலைகுளிந்தபடி மேடையின் கீழ் இடது மூலையால்
சென்று மறைவார்கள். அந்த நார்க்கவர் வேடம் பூஸ்ட ஒருவர் மேனையின்
கீழ் வலது மூலையால் தாளத்திற்கு ஆடியபடி வருவார். அந்தத் தாளம்
கட்டியக்காரன் நினைப்பை உருவாக்கும்.

அர்த்தநாரீகவர்:

மடியாத மனத்தின் விடியாத எண்ணங்கள்
போடியாகிப் போன குடியாகப் பருவங்கள்
வடிவங்கள் சீதைந்த படியங்கள் பலத்தின்
குடிவாளமிட்ட நொடியொன்று பாரும்!

அர்த்த நார்க்கவர் மேடையின் கீழ் வலது மூலையால் மேடையை விட்டு
வெளியேற, மஞ்சளும், பச்சையும் கலந்த வேடுடை அனிந்த பெண்கள்
மேடைக்கு கீழ் இடது மூலையால் உட்பிரவேசிப்பர். அதில் இருவர்
தாயும் மகனும், மற்றவர்கள் சமுகத்தவர்கள்.

மகள்: அம்மா நான் வேலைக்குப் போறன்!

தாய்: கவனமாப் போட்டு வாபிள்ளை! நேரத்துக்கு வந்திடு!

- மகள்: நான் வர நேரமாகும்! மணிக்கு மேல் ஆகும்!
- தாய்: எதுக்கும் சணங்காமல் வந்திடு!
- சமூகம் 1: (மற்றவர்க்கு இரகசியமாக) பாத்தியே நேரகாலம் இல்லாமல் பெட்டையைச் சுத்தவிட்டுக் கிடக்கு!
- சமூகம் 2: உதுகளால், நாங்களும் நிம்மதியா இருக்கேலா. ஆட்டம் போட்டுக் கொண்டெல்லே திரியிறாளவை!
- சமூகம் 3: உதுகளா எல்லாம் பாக்கேலாமல்தான், உதுகளின்ற தேப்பனும் நேரகாலத்தோடை போய்ச் சேந்திட்டே!
- சமூகம் 4: மெய்யேய்! உதுகளின்ற வீட்டில் ஆரேனும் சம்பந்தம் செய்வினமே?
- சமூகம் 1: சத்தியமாய்ச் சொல்லுறங், ஒருத்தரும் செய்யாதுகள்!
- சமூகம் 2: உந்தத் தரங்கெட்ட குடும்பத்தைப் பற்றிக் கதைக்கிறதை விடுங்கோ! எங்களுக்கும் மதிப்பில்லை!
- அவ்வேளை மரண விட்டு நினைப்பை உருவாக்கும் இசைகேட்கும் அனை வரும் உறைநிலையில் நிற்பர். அந்தத்தநாரீசுவர் மேடையில் பிரவேசிப்பர்.
- அநா: பெண்ணென்ற ஒரு ஊன் உடம்பைக் கண்டால் கண்ணென்றும் பாராமல் வசைமாரி பொழிந்து பசைபோலக் கூடும் பிசாகக் கூட்டமே மிழை போல இருக்கும் மங்கையைக் காண்பாய்!
- கவிதை நிறைவு பேறு, மேடையில் நின்றவர்கள் அனைவரும் வெளியேறுவர். பெண் வேலை முடிந்து வீதியால் நடந்து வருவாள். தலை குளிந்துடி வருவாள். உள்ளஞர் மூவர் அவளைப் பின்தொடர்வார்கள்.
- இளைஞர் 1: ஆகா மெல்ல நட, மெல்ல நட மேனி என்னாகும்?
- இளைஞர் 2: வாடியென் கப்பங்கிழுங்கே.. நீ பாடாத வாயைத் திறந்து...
- அவ்வேளை பெண் விரைவாக நடப்பாள்.

இளைஞர் 3: சுரமான ரோஜாவே..... என்னைப்பார்த்து ஓடாதே....

அநா: பொறுமை பொறுமை என்றே நெஞ்சில்
வெறுமை கொண்ட பெண்ணாய்
வறுமையாய் வாழக் கிடந்தால் - நீ
பெருமையாய் எண்ணும் காலம் யாது?

இளைஞர் 1: பெட்டைக் கோழி கூவி விடியுமே?

இளைஞர் 2: கூவவே தெரியாது பிறகு எப்பிடிக் கூவும்!

இளைஞர் 3: கொக்கரிக்க மட்டுமே தெரியும் அதோடை அடைகாக்கவும்
தெரியும். (எல்லோரும் ஏனாத்துடன் சிரித்தல்)

அவ்வேளை தலைப் பாகை கட்டியிருக்கும் இளைஞர் ஒருவர் மேடையில்
பிரவேசித்து.....

த.இளைஞர்: ஏன் அப்பிடிச் சொல்லுறிங்கள்? உங்களுக்கும் அம்மா,
அக்கா, தங்கச்சி இருக்கின்றதானே!?

இளைஞர் 2: உங்களாப் போல ஆக்களாலதான் ஆண் இனத்துக்கே
இழுக்கு!

இளைஞர் 2: சரியான பெட்டைக் கோழியா உவன்!

த.இளைஞர்: ஏன் உங்கட தாய்மார் அடைகாத்தபடியாலதான் நீங்கள்
எல்லாம் பிறந்ததே. அதை உணர்ந்தால் இப்பிடிக் கதைக்க
மாட்டுங்கள்!

இளைஞர்கள் அனைவரும் பெட்டிப்பாம்பாக அடங்கி ஒடுங்கி தமது இடத்
திலே நிற்பர். துலைப்பாகை அணிந்த இளைஞர் வெளியேறுவார். அவ்
வேளை அர்த்த நார்க்கவர் வருவார்.

அநா: ஆனாக்குப் பெண் சரிநிகர் சமானம்
ஆருக்கும் தெரியும் எழுதும் எழுத்தில்
ஊருக்கு உபதேசம் உனக்கில்லை என்ற
பேருக்குப் பல்பேர் பேச்கண்டு
வாய்ப்புட்டு போட்டு முடியே வைத்திடில்
முதறின் மனங்கள் நிகழ்காலம் விடியாது!

கவிதை நிறைவு பெற, அனைவரும் வெளியேறுவர். மேடையின் வலது முன் பக்கத்தால் ஒரு பெண்ணை உறவினர் இழுத்து வருவர். மேடையின் இது முன் பக்கத்தால் மணமகன் வேடமிட்டவர் பெரிய தாலிக் கயிற்றுடன் வருவார்.

பெண்: ஜீயோ! என்னை விடுங்கோ. எனக்குக் கலியானம் வேண்டாம்.

உறவினர் 1: 25 வயசாக்க. இதவிட்டால் உன்னைக் கரை சேர்க்கொலாது!

பெண்: இதவிட என்னைக் கடற்கரையில் விடுங்கோ, அதில் நான் இருக்கிறேன்.

பெண்ணின் தாய்: வாய் கிழியக் கத்தாதை! இவனும் கைகழுவி விடப் போறான்.

பெண் வாய் பேசாது மௌனமாய் அழுவாள். மணமகன் பெண்ணுக்கு தாலி கட்டி, அம்மி மிதித்து, அருந்ததி காட்டுவார். உறவினர் அறுகரிசி போட்டு வாழ்த்துவார்கள். வயிற்றா உண்ட களைப்பில் கைகளை நக்கியபடி செல்வார்.

பெண்ணைக் கூட்டிக் கொண்டு மணமகன் மேடையை விட்டு வெளியேறும் போது குதிரை ஒன்றில் இருந்து போவது போன்ற நினைப்பை உருவாக்க பெண் குதிரையாகவும், மணமகன் குதிரையில் அமர்ந்திருப்பவராகவும் பாவனை செய்வார். இவ்வேளை அர்த்தநாரீகவர் மேடையில் பிரவேசிப்பார்.

அநா: ஊருக்கு நல்லது சொன்ன
பாரதி இதனைக் கண்டால்
வேரோடு சாய்ந்து வீழ்வான்
பாரினில் பெண்ணிலை பார்த்து
போருக்கே பறப்பட்ட போதும்
யாருக்கும் இல்லை விடிவு!

கவிதை நிறைவுபெற, மேடையில் ஒரு தாயும் இரண்டு பிள்ளைகளும் பிரவேசிப்பார். அவ்வேளை தாலாட்டு இசைக்கப்படலாம்.

பிள்ளை 1: அம்மா பள்ளிக் கூடத்துக்கு கொப்பி வாங்கித்தானே!

தாய்: காசு இல்லைப்பிள்ளை.

பிள்ளை 1: அப்பாட்ட கேட்டு வாங்கித்தானே.

தாய்: அப்பா தரமாட்டார்.

பிள்ளை 2: அம்மா பசிக்குது! அம்மா பசிக்குது!!

தாய்: கொஞ்சம் இரு பிள்ளை சமைச்சுத்தாறன்.

தாய் வெறும் பானையை அடியில் வைத்து எரித்தல் பிள்ளைகள் அமைதி யாதல். அடுப்பில் தோன்றும் நெருப்புச் சுவாலைகளாக மேடையில் பல பெண்கள் ஆடுவேர். அவ்வேளை அர்த்த நார்சுவர் வருவார்.

அ.நா: நெருப்பாய் ஸியும் பெண் உள்ளாம்
செருப்பாய் தேயும் பெண் தேகம்
தெருவோடு போகும் பெண் தேகம்
கருவோடு உண்டு பெண்ணிடமை
வேரோடு பிடுங்கி ஏறிவதற்கு
போராடும் காலம் எதுவென்று
புரியாமல் தவிக்கும் பெண்டிருக்கு
வருங்காலம் எல்லாம் போர்க்களமோ?

நெருப்பாய் சமுன்று ஆழயவர்கள் எல்லாம் (தமது இடத்திற்கு) மேடையை விட்டு வெளியேற, மாப்பிள்ளை ஒருவரும் மாப்பிள்ளையின் தாயும் மேடையில் பிரவேசிப்பார்.

மாப்தாய்: ஏலம் விடுகிறேன்! ஏலம் விடுகிறேன்!!
பொன்னுக்கும் பொருஞாக்கும் என்பிள்ளை நிகராம்!
பல்கலை கற்றவன் பட்டதாரி என்மகன்
பல லட்சம் சீதனம் அவனுக்கு விலைதாரும்!

மாப்பிள்ளை: தாய் சொல்லைத் தட்டாத பிள்ளை நான்
என் கொள்கையும் கல்வியும் ஏட்டிலே - 2

இவ்வேளை ஒரு பெண் இதனைத் தூர நின்று கவனிப்பாள். பெண்ணின் தாயும், தகப்பனும் மாப்பிள்ளை நிற்குமிடம் வருதல்.

- பெ.தாய்: நீங்கள் என்ன எதிர் பாக்கறீங்கள் என்டு சொன்னால்....
- பெ.தந்தை: எங்களுக்கு உங்களோடு கதைக்க வசதியாய் இருக்கும்.
- மா.தாய்: பொம்பிளைக்கு நகை 50 பவுண், பொம்பிளைக்கு காக 50 லட்சம், பொம்பிளைக்கு வீடு காணி 50 பரப்பு.
- மாப்பிள்ளை: பொம்பிளை வடிவா இருக்கவேணும். அதோடை வெள்ளையாய் இருக்கவேணும். மெல்லிசாய் இருக்கவேணும். .
- மா.தாய்: அதோடை வீட்டு வேலை செய்யத் தெரியவேணும்!
- பெ.தாய்: எங்கட பிள்ளை உங்களுக்கு பொருத்தமானதுதான். இப்பவே பிள்ளையைக் கூப்பிடுவோம்.
- பெ.தந்தை: பிள்ளை பிள்ளை!

மேற்பாடு அனைத்தையும் கவனித்துக்கொண்டு இருந்த பெண் வருதல். மாப்பிள்ளை பெண்ணை அங்கம் அங்கமாகப் பார்த்தல், பெண் கோபமடைதல்.

- மா.தாய்: எங்க, கையைக் காட்டு. வேலை செய்வியே என்டு பாப்பம்.
- மாப்பிள்ளை: நல்ல அளவான உடம்புதான், எனக்குப் பிடிச்சிருக்கு.
- பெண்: எனக்குப் பிடிக்க வேண்டாமோ?

அனைவரும் திகைத்து நிற்றல்

- பெ.தாய்: என்ன பிள்ளை கதைக்கிறாய்?
- பெ.தந்தை: எல்லாம் நீ குடுத்த இடம்தான்.
- மாப்பிள்ளை: வாய்க்கிழியக் கத்தினாலும் வடிவாய்த்தான் இருக்கு.
- மா.தாய்: பரவாயில்லை நாங்கள் உதையே செய்வும்! நாங்கள் கேட்சீதனமாவது கிடைக்கும்!

நால்வரும் சேர்ந்து பெண்ணை ஒடுக்க முற்படல். பெண் நால்வரிலும் இருந்து தூர விலகி நின்று அவர்களைக் கோபமாகப் பார்த்தல். பின்னர்

கோபாவேசத்துடன் பேச முற்பட்டு பின்னர் தீர்க்கமான முடிவுடன்...

பெண்: கல்யாணம் மட்டுமே வாழ்க்கை இல்லை! இதை ஏன் நீங்கள் எல்லாரும் புரிஞ்சு கொள்ளுறியள் இல்லை! எங் களுக்கும் மனம் இருக்கு உணர்வு இருக்கு. உயிர் இருக்கு. நாங்கள் ஜூடங்கள் இல்லை!

இவ்வேளை கடல் அலைகள் போல் வேடமிட்டோ எல்லாரும் தாளத்துக்கு ஆழயபடி வருவார்கள்.

கடல் அலைகள்:

நாங்களும் ஜூடங்கள் இல்லை!

நாங்களும் ஜூடங்கள் இல்லை!

அவ்வேளை அர்த்த நார்சவர் மேடைக்கு வருவார்.

அநா: பொறுமையாய் இருந்த காலம் போச்சது!
பொறுத்துப் போன காலம் முடிஞ்சது
பொய்யாய் வாழ்ந்த காலம் செத்துது
மெய்யாய் வாழும் காலம் பிறக்குது!

வேய்யிலும் கூட விலகி ஒடுது!

ஜதயலின் வெஞ்சினம் கண்டு நடுங்குது
ஜமயலின் மெல்லிய திரைகள் விலகுது
சேய்யுளில் எல்லாம் காரிகை தெரியுது

பேண்மையைப் போற்றுவோம், பெண்ணினைக்காப்போம்
குண்ணிமை போன்ற பெண்மையை ஏற்போம்
பேண்ணாய் பிறந்த பெருமையை அடைவோம்
பேண்ணாய்ப் பிறக்கும் பெருமையைப் படைப்போம்!

அர்த்த நார்சவர்க்குப் பின்னால் அனைவரும் பல்வேறு வடிவங்களில் உறைநிலை அடைய, திரைமெல்ல முடிக்கொள்ளும்.

- முற்றும் -

சாத்திரம் ஏதுக்கடி

எழுத்தரு

பரமேஸ்வரன் கோமா

தினை விலகும்போது மெல்லிய இசை இசைக்கப்படும். மேடையின் நடுப் பகுதியில் பெண் ஒருத்தி தலை குனிந்தபடி இருப்பாள். மேடையின் பின் புறத்தில் பின்வரும் கவிதை வாசிக்கப்படும்.

உலக வாழ்க்கையின் நூட்பங்கள் தேறவும்
ஏது பற்பல நால்கள் கற்கவும்
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவும் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வானுதலைர் நாங்கள்
தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமோம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம்

சாத்திரங்கள் பலபல கற்பராம்
சவுரியங்கள் பலபல செய்வாராம்
அத்த பொய்மைகள் யாவும் அழிப்பாராம்
முடக்கட்டுக்கள் யாவும் தள்ளப்பாராம்
காத்து மானிடர் செய்கை அனைத்தையும்
கடவுளர்க்கிளிதாகச் சமைப்பாராம்

ஏத்தி ஆண்மகன் போற்றிட வாழ்வாராம்
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்பீஜோ

- கவிஞர் பாரதி

கவிதை முடிவடைய, சில பெண்கள் மேடைக்கு வந்து மேடையில் அமர்ந்திருக்கும் பெண்ணை அணைத்துக் கூட்டிச்செல்வர் (வலது பக்கத்தால்) மேடையின் இடது பக்கத்தில் இருந்து சுந்தரம் வருதல் வலது பக்கத்தில் இருந்து சுமதி ஒடி வருதல் (கையில் கொப்பியிடன்)

சுந்தரம்: சுமதி எங்க போராய்?

சுமதி: (நின்று) ரீபூசனுக்கு அப்பா.

சுந்தரம்: அதற்கு ஏன் ஓட்டுரோய். பொம்பிளைப் பிள்ளையெண்டால் முழித் தாய்க்கு நோகாமல் நடக்க வேணும்.

சுமதி: சரி அப்பா. (மெதுவாக நடந்து செல்லல்)

சரஸ்வதி: ஏன் அவளை பேசுநிங்கள்?

சுந்தரம்: என்ன விசர் கதை கதைக்கிறாய். நாளைக்கு ஒருத்தனர் கையில் பிடிச்சு குடுக்க வேண்டாமே? உட்பிடி துள்ளிக் குதிச்சுக்கொண்டு திரிந்தால் சனம் என்ன சொல்லும்

சரஸ்வதி: சரி! வாங்கோ சாப்பிட (சரஸ்வதி செல்ல சுந்தரம் அவளை பின் தொடர்ந்து செல்கிறார்)

கோப்பியுடன் 3 பெண்கள் கதைச்சு சிரிச்சபாடி மேடையின் இடது பக்கத்தால் வருதல். சமுதாயம் அவர்களை பார்த்து.....

கோமாளி 1: பாருங்கோவன் அவையின்ற சிரிப்பையும் கனைப்பையும்!

கோமாளி 2: ஓம்! பொம்பிளை பிள்ளை எண்ட எண்ணமே அதுகளுக்கு இல்லை. ஆம்பிளையள் மாதிரி ஒவ்வொரு கொப்பியை காலிக்கொண்டு திரியதுகள். கதைத்துக்கொண்டு மேடையின் இடது பக்கத்தால் செல்கிறார்கள்

மேடையின் வலது பக்கத்தில் இருந்து மண்மக்கள் கை கோர்த்தபடி

இடிக்கர மன

வருவார்கள் அவர்களை பின் தொடர்ந்து பெண்கள் வந்து மேடையின் வலது பக்கத்தில் இருப்பர். மனமக்கள் அக்கினி குன்றை வலம் வந்து மெட்டி போடும் வைபவம் இடம்பெறும். அதேநேரம் மேடையில் இருக்கும் பெண்களில் ஒருவர்.

பெண் 1: உவளின் நடுவிரலை பாருங்கோ! பெருவிரலை விட நீண்டு இருக்கு. உவள் குடும்பத்திற்கு ஆக மாட்டாள்.

பெண் 2: ஒம் அக்கா, உவள் ஆழ்பிள்ளையை அடக்கி வைப்பாள்.

அப்படியே திருமணக் கோலம் கலைந்துபோக கோமாளி இருவரும் மேடைக்கு வருதல் அதேநேரம் சமதி கைப்பையுடன் வந்து உறை நிலையில் நிற்றல்.

கோமாளி 1: கொப்பியோட திரிஞ்சவா இப்ப கலியானம் செய்து அவனை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பிப்போட்டு கைப்பையோடு வெளிக் கிட்டிட்டா ஏதோ சமூக சேவையாம்!

கோமாளி 2: சமூசேவை என்டு என்னத்தை செய்யினம் என்டு தெரியாது.

கறிய கோமாளி இருவரும் செல்ல, மேடையில் உறைநிலையில் நின்ற பெண் அசைந்து மேடையின் மத்திய பகுதிக்கு வந்து பார்வையாளரைப் பார்த்து.....

பெண்: ஏன் பெண் என்றால் வேலை செய்யக் கூடாதா? அவள் என்ன உணர்வுகள் அற்ற ஜூமா? ஏன் எங்களை வல்லோரும் நடைபிணமாய் பார்க்கிறீர்கள்? எங்களுக்கு இருக்கும் உரிமையை ஏன் மறுக்கிறீர்கள்?

அதே இடத்தில் திரும்பவும் உறைநிலை அடைய பின்வரும் பாடல் பாடப்படும். பாடல் பாடும்போது கோமாளிகள் ஆட்டத்துடன் மேடைக்கு வருவர்.

பாடல்: பூப்பட்ட வாழ்வகள்
தீப்பட்டு போனதெந்கே?
ஹானுவனும் பறவைகள்

தெருவோரம் வாழ்வதென்ன?
 தடம்கொண்ட பாதைகள்
 தடம்மாறி போவதெங்கே?
 திடம்கொண்டு வாழ்வதா?
 பேண் தடம்மாறிப் போவதா?

- மாவை நா.கஜேந்திரா

பாடல் முடிவடைய கோமாளி இருவரும் மேடையெல்லோரை,
 உறைநிலையில் நிற்ற பெண் மறுபக்கத்தால் வெளியேறுகிறான். அதே
 நேரம் வலது பக்க மூலையில் இருந்த சில பெண்கள் வந்து மேடையில்
 வலது பக்கத்தில் அமர்வர். சுமதி மேடையின் இடது பக்க மூலையால்
 வந்து ஒலி வாங்கியை கையில் எடுத்து பெண்ணியம் பற்றி பேச ஆரம்
 பிக்கிறான்.

சுமதி: பெண்கள் ஆகிய நாங்கள் எதற்கும் துணிந்து நிற்க
 வேண்டும்.

அதேநேரம் கோமாளிகள் இருவரும் மேடையின் இடது பக்க மூலையால்
 வந்து சுமதி பேசுவதை கவனித்துவிட்டு...

கோமாளி 1: பெட்டைக் கோழி கூவி பொழுது விடியவே போகுது.

கோமாளி 2: ஓம் என்னுறங்.

கோமாளி 1: உவாவினர் வாய்க் கொழுப்பாலைதான் புருஷன் வெளி
 நாட்டில் போய் நிக்கிறான்!

கோமாளி 2: அதுதானே! இவாவிற்கு இந்த மேடை பேசுகத்தான் சரி!

கோமாளி 1: சரி வா நாங்கள் எங்கட வேலையை பார்ப்பம்.

கோமாளிகள் வலது பக்க மூலையால் வெளியேறுகிறார்கள். கோமாளிகள்
 செல்ல மேடையில் இருந்த பெண்கள் குழுவில் ஒரு பேண் எழுந்து சென்று
 சுமதிக்கு மாலை அணிவிக்கிறார். கூட்டம் கலைந்து பெண்கள் வலது
 பக்க மூலையால் செல்ல சுமதி இடது பக்க மூலையால் மாலையை
 கையில் கொண்டு செல்கிறார். அப்பிடியே வலது பக்க மூலையால்

மாலையும் கையுமாக சுமதி வீட்டிற்கு வர சுமதியின் அப்பா சுந்தரம் இடது பக்க மூலையால் வந்து

சுந்தரம்: சுமதி நீ மாலையும் கையுமாய் இஞ்ச வாறது உனக்கு பெருமையாய் இருக்கும். ஏன்னாலே ஹோட்டில் போக முடியேல். நீ பெண்ணியத்திற்கு குரல் கொடுக்கிறதெல்லாம் மேடை பேச்கக்குத்தான் சரி.

சுமதி: ஏன் அப்பா? எங்களுக்கு இருக்கிற உரிமையை நாங்கள் கதைக்கிறது தப்பே? ஏன் பெண் என்றால் தனிய அடுப்பம் கரையில்தான் இருக்க வேணுமோ?

கோமாளிகள் இருவரும் மேடையின் இடது மூலையில் ஒடி வந்து மேடையில் சுமதி. சுந்தரம் இருக்கும் இருவரையும் மேடையின் முன் பகுதிக்கு கூட்டி வந்து படிமத்தில் நிற்க விடல். ஒரு படிமம் தலையை குனிந்தபடி நிற்றல். மற்றவை படிமம் வாயை பொத்தியபடி நிற்றல்

கோமாளி 1: பொம்பிளை எண்டால் இப்படித்தான் இருக்க வேணுமாம். ஆவையள் சொல்லுகினாம்.

கோமாளி இருவரும் வலது பக்கத்தால் செல்ல. படிமாக நின்றவரில் ஒருவர் அசைந்துவந்து.....

பெண் 1: எங்களை ஏன் வீட்டுக்குள்ளையே பூட்டுறிங்கள்? (உறை நிலையை அடைவர்)

பெண் 2: எங்கட உணர்வுகளையும் கொஞ்சம் மதியுங்கோவன். (உறைநிலையை அடைவர்)

பின்வரும் பாடல் பாடப்படும். பாடலிற்கு இரண்டு கோமாளிகள் இரண்டு பக்கத்தாலும் வந்து நடனம் ஆடுவர்.

பாடல்: கொண்ட கொடுமைகள் நிந்து வெதும்பிட
கண்ட கனவுகள் நின்று மலர்ந்திட
வெந்த மலர்களில் வேதும் படைத்திட
பெண்ணே எழுந்திடடி கண்ணண திறந்திடடி

உந்தன் கொடுமையை நீ கண்டு பொறுப்பதா
உன்னை நினைத்திட உலகிற்கு நோடி கொடு
உன்மை வெளுத்திட உணர்ந்திட செய்திடு
பெண்ணே எழுந்திடி கண்ணை திறந்திடி

காடல் முடிவடைய கோமாளிகள் பக்க முலையால் வெளியேற சில
பெண்கள் வஸ்து பக்க முலையில் வந்து படிமத்தில் நிற்கும் பெண்களின்
கைகளை பிடித்து.....

பெண் 1: பெண்ணே விழித்திடு. உனது பாதையை தேடி புறப்படு

எல்லோரும் கைகளை உயர்த்தி

எல்லோரும்: பாதையை தேடி புறப்பட....

இவ்வாறு கோசமிட திரை மூடப்படுகிறது

- முற்றும் -

பாரதி தேசம்!

எழுத்துரு

மாவை நா.கஜேந்திரா

மேடையின் பின் புறத்தில் கவிதை கூறும் போது நாடகத்தின் காட்சி நகர்த்தப்படும். மெல்லத்திறை விலகுகிறது. மென்மையான மெல்லிய இசை இசைக்கப்படுகிறது. மேடையின் வலப்பக்க மேல் மூலையில் இருந்து அவனும் அவளும் காட்டில் உள்ள இழகினை பார்த்தவண்ணம் மிக மகிழ்ச்சியாக உலா வருகின்றனர். பின்வருமாறு கவிதைகள் வாசிக் கப்படும். இது தேவைக்கேற்ப ஆண் அல்லது பெண் அல்லது இருவரும் இணைந்து குரல் கொடுக்கலாம்.

அம்மி மிதித்தவன்
 அருந்ததி பார்த்து
 கைத்தலம் பற்றிய
 கள்ள மற்ற தலைவனவன்!
 தேனினிய வாழ்க்கையது
 தேவிட்டாத அன்புதான்
 ஆவள் கோயில் செல்லவில்லை.
 கோயாரென்றுறியவில்லை.
 குட்டிய கணவனைத்தான்
 தேய்வ மெனக் கொண்டாள்! □

“பச்சைக் கம்பளமாய்,
 பாய்விரித்த புல் வெளியும்!

கொச்சைப் படுத்தாமல்,
சூவுகின்ற குயில்களுமாய்
நத்தை வாழ்வதற்கு
வாழ்வழித்த நாட்களில் தான்
அம்மி மிதித்தவன்
அருந்ததி பார்த்தவன்
கைத்தலம் பற்றினான்”

அவனும் அவனும் அழகை ரசித்தனர். ஆவளின் கண்களில் பழுமொன்று பட்டது. அது அழர்வப் பழம். ஆவள் ஸ்ரக்கப்பட்டாள்.

நாது!!
அழங்கே பாருங்கள்
ஹள்ள கனிகளிலே
குரணாத உரு ஒன்று
பூர்க்கும் கண்களை,
கோள்ளை கொள்ளும் அழகது.
ஹள்ள ஒருக்கனியை,
மேல்லப் பறித்திடுவீர்,
ஏம் உள்ளாம் போல அதை,
மேல்லப் பகிஞ்திடுவோம்!

ஆவன் அவளின் விருப்பிற்காக அக்கனியினைப் பிடுங்குகிறான். இருவருமாக அக்கனியினை உண்கிறார்கள். உண்டு முடிந்தவடன்.

தேவி
எழுந்திட முடியேல்ல.
எதுவுமே தெரியல்ல
மரம் கொடி கூட எனக்கு
மருண்டு மருண்டு தெரியதே!
மடிகொடு எனக்கு
அடி வைக்கமுடியல்லயே!

அவன் அவளின் மடியில் சாய்கின்றான் மெல்ல மெல்ல அவன் உயிர்

பிரிகிறது. யாரும் இல்லாத காட்டினிலே அவள் என்ன செய்வது எனத் தெரியாது தலிக்கின்றாள்.

கொள்ளள வந்தது,
கோதாரி வந்தது
நுல்ல பழம் போல்,
கோடி நாகமே வந்தது!
தூலி அறுந்தது,
சேலை உரிந்தது,
வுளையல் உடைந்தது,
ஜேயோ!! போட்டு அழிந்ததுவே

நல்ல கணவன்!
தொல்லையின்றி வாழவைக்,
கொண்டு சென்றிருப்பான்,
இனிக்கொடிய பேய்கள்,
சும்மா விடுமா?

அவள் அவளின் உடலை தனது மடியில் வைத்துக் கொண்டு கதறி அளுகின்றாள். நாடகத்தின் கரு இசை மேலோங்கி ஒலிக்கிறது. திடீரென காற்று பலமாக அடிக்கிறது. அவளைத் தள்ளும் அளவிற்கு காற்று பல மாக அடிக்கிறது. மேடையின் பின் வலது பின் இடது பகுதிகளில் இருந்து பேய்கள் மேடையினை ஆக்கிரமிக்கின்றன. இவை கொடுர ஆட்டத்துடன் அவளினைக் கலைக்க முற்படுகின்றன-அ-

மேகம் கறுத்தது,
வானம் இடித்தது,
கொடிய நகங்கள்,
கொலை வெறி கொண்டது!

அவை பிசலாயின

இவள் ஜாதகமே சரியில்லை
கொண்டை பெருத்தவள்
கொண்டவனுக்காகாள்

உடம்பெல்லாம் ஒரே உரோமம்
 ஆண்முச்சுப் பிழிச்சவள்
 அகங்காரம் கொண்டவள்
 புருசனக் கொண்டவள்.

இவ்வாறு கூறிக்கொண்டு அவளை அவனிற்கு அருகில் இருந்து தூரத்து கின்றன. அவனது உடலருகே சென்று அவனைச் சுற்றியவாறு கொடுர ஆட்டம் ஆடுகின்றன இறந்து கிடந்த அவனும் உயிர் பெறுகிறான் அவனும் போம் உருவும் கொங்கிறான் அனைத்து பேர்களும் சேந்து அவளைத் தூருத்துகின்றன. பின் வேட்டையாடும் குணத்துடன் ஆடிப்பாடுகின்றன. அவ்வாரே அவை வெளியேறுகின்றன. அவள் தலை விரிகோலமாகவும் மிகவும் கவலையடினும் மேடைக்கு வருகின்றார். நாடகத்தின் கரு இசை மேலோங்கும்.

அசர விழித்திரை
 முடி முழிக்கையில்,
 ஏன்ன கொடுமையிது!
 புாவச் சிலுவையைத் தாங்கிடத்தானா,
 பேண்மை என்ற ஒன்று! பேண்மை
 உறவுகளே தினம்,
 கொடுமைகளாகின்!
 கொடுமையிற் கொடுமை
 பெண்ணாய்ப் பிறந்ததா?!

தெருமுனைத் தந்திக்கும்,
 உறவுகள் உண்டு,
 தேய்பிளை பெண்ணா?
 வுளர்பிறை உண்டா?

அவள் மேடையில் அமர்ந்திருக்கிறாள். ஆப்பொழுது ஒருவர் வெளியே வந்து தனது மனவையிடம் விடைபெற்று செல்லுகிறார். ஆவளைக் கண்டவுன் மனவையினை விளித்து-

வழிப்போக்கன்:- சகுனம் சரியில்ல
 ஒரு செம்பு மஞ்சல் தண்ணி,

தெளிச்சுவிடு!
இல்லாட்டி போற்காரியம்,
விழுங்கினா மாதிரித்தான்!

மீண்டும் நாடகத்தின் கரு இசை மேலோங்கும் அவளின் மகள் ஒடிவந்து மடியில் படுத்துக்கொள்வாள்.

ஆம்மா? ஆம்மா? புசிக்குது!!
நாடகக்தின் கரு இசை மேலோங்குகிறது-
கனவுகள் கூடி,
கைவரும் வேளை,
முல்கஞம் கூட,
மறுப்பது என்ன?
அழுவது அது சுகமா?
ஊலகினில் எது நிஜமா?
துனிமையில் ஒரு கிளியா?
துவிப்பது அது முறையா?
யாரோ எவர் யாரோ?
புாசம் வெளி வேசம்!
கோயில் மணி கூட,
கோவிப்பது என்ன!!

அவள் பிள்ளையினை அனுப்பிவிட்டு வேலை செய்கிறாள். வேலை செய்யும்வேளை பேய்கள் மீண்டும் மேடையினை ஆக்கிரமிக்கின்றன கொடிய ஆட்டத்துடன்.

ஆபுருஷன் செத்தும்
போலிவா இருக்கிறாள்.
மோட்டை அடிச்சு,
வேள்ளைச் சீல கட்டி,
வேளியால் தீரியாம்,
இருக்கிற சம்புறுதாயம்
இல்லாமல் போச்சு!

பேய்களின் தூல்லை தாங்க முடியாமல் அவள் தனது காதுகளினைப் போத்தியபடி அலுறிக் கொண்டு ஒடுக்கிறாள். மறுபடி பலத்த சிரிப்புக்களுடன் பேய்கள் வெளியேறும். கோமாளி ஒருவன் மேடைக்கு அட்டத்துடன் வருவான். இவன் கையிலே பிச்சை வாங்கும் தட்டு வைத்திருப்பான்

இன்னாரின் அறிவித்தலிது!!

ஆன்னாரின் இடத்திற்கு

வந்திட்டுப் போனா,

வந்த கூலியா

புழம் சோறு தருவாராம்.

ஆன்னாருக்கு என்ன,

அழகிருந்தாப் போதுமாம!?

ஓடி வாங்கோ?

ஓடி வாங்கோ

புதுமொழி ஒண்டு சொல்லுறுன்!- அங்க

சுவரத்திறந்தாத் தண்ணி வரும்

துண்ணீல் நின்டாத் தலநனையும்

ஜகய நீட்டினா சோப்புவரும்

துலையில தேச்ச நுரைவரும்□

ஓடிவாங்கோ?

ஓடிவாங்கோ?

ஆன்னாருக்கென்ன

அழகிருந்தாப் போதும!

கோமாளி மேடையினை விட்டு வெளியேறுகிறான். ஆவள் எழுந்து அந்த இடத்திற்குச் செல்கிறாள். ஒருவர் அவளை அளைக்கிறார். ஆவளினை பின்னும் முன்னும் பார்த்துவிட்டு உள்ளே செல்லும்படி சைகை காட்டு கிறான். ஆவன் வெளியேறுகிறான் அவனும் வெளியேறுகிறாள். மேடையில் யாரும் இல்லாதவாறு வெறிச் சோடிக்கிடக்கும்-

என் எண்ணங்களும்,

விருப்புக்களும் - எப்போதுமே

மறுக்கப்பட்டன!

இறுக்கப்பட்ட பாறைகளில் கூட
சுரமிருக்கும் - என்னை
சுரமில்லாத இரும்பாக்கினர்!

மெல்ல அவள் கலைந்த சூந்தலுடன் வந்து நடுமேடையில் ஜூமாக நிற்கிறாள்.

எனது அறைக் கதவுகள்
ஏன்றுமே பூட்டப்பட்டிருக்கும் - கொடிய
குரங்கள் அதைத் திறக்கின்றன!
குடித்த பற்கள்
குட்டிலைப் பிடித்த கைகள் - சற்றுமே
இழகுவதாயில்லை!
எனது இச்சையின்றித் திறந்த - எதுவுமே
அதுவாலே மூடப்படுவதில்லை - அது
கதவு முதல்க் கொண்டு!
எனது கண்கள் போலவே
இறுக மூடிய பின்பும் - கசிகிறது
எனது அறை நீர்க்குழாய்

நாடகக் கரு இசை மேலோங்கும் சந்தர்ப்பத்தில் அவற்றினை மேவியவாறு கொடிய இசை ஒலிக்கும். மேடையில் நாலு பக்கங்களில் இருந்தும் பேய்கள் கொடிய ஆட்டத்துடன் பிரவேசிக்கின்றன. ஆவளினை வட்டமிட்டு அவளை பிடிப்பது போலவும் அவளை கொலை வெறியிடன் நெருங்குகின்றன. பேய்களின் வருகையினைவிட உக்கிரமான இசை ஒலிக்கின்றது. அவளது கண்கள் சிவக்கின்றன. குாற்று பலமாக வீசுகிறது. அவளது தலை காற்றினால் கலைக்கப்படுகிறது. ஆவளின் இயல்பான முச்சவேகம் கொள்கின்றது. பேய்களினை வெறிகொண்டு பார்க்கிறாள்-

உண்டு மழிந்திட,
முடிந்ததை உண்டிட,
நாமொன்றும் நரிகளல்ல!
வாயும் குதமும் ஓர்வழி வைத்திட,
நாமொன்றும் வெளவால்ல!

வளர்ந்த முடியை வெட்டி வீழ்த்தவும்,
வீழ்ந்தமுடியில் மோதிரம் போடவும்,
நாமொன்றும் முடரல்ல!

மேலும் வேகம் கொண்டு எழுகிறாள். பேய்கள் பயம் கொள்கின்றன.
அவளின் பார்வையின் வெம்மை தாங்க முடியாது ஒடுகின்றன.

பெண்மை வாழவும்,
பேதமை பெறவும்.
பாரதி அன்றிருத்தான்!
பெண்மை வாழ்ந்திட,
பேதமை பெற்றிட,
பாரதில் யாருமில்லை!
ஏதிக்கும் முறங்கிட,
தேசம் விடிந்திட,
பேண்ணே எழுந்திடும்!
கோள்கையை வென்றிட
கோலங்கள் மாறிட,
குண்ணைத் திறுந்திடும்!

இக்கவிதை தேவைக்கேற்ப ஒருமுறை அல்லது இருமுறை கூறலாம். இவ்வாறு அவள் கோபத்துடன் நிற்கும் வேளை இசை மெல்ல மெல்ல குறைந்து செல்லும். அவளது கோபமும் மெல்ல மெல்ல குறைகிறது. அவள் தனது கலைந்த முடியினை எடுத்து ஒன்றாக்கி முடிந்து கொள்கிறாள். அவளது பிள்ளை ஒடிவந்து அவளினை அணைக்கிறது. இவ் வேளை திரை மெல்ல முடிக்கொள்ளும்.

- முற்றும் -

விடியலைத் தேடு!

எழுத்துஞ்

க.தாரணி

திரை விலகுகின்றது. மெல்லிய இசை இசைக்கப்படுகின்றது. மேடையின் இடப்பக்கத்தில் இருந்து வல்பப்ககம் வரை கடற்கரை காட்சியளிக்கும். இதன்வேளை புதிதாகத் திருமணம் செய்த தம்பதி ஒருவர் கையை ஒருவர் இறுகப் பற்றியபடி ஏதோ உரையாடி மகிழ்ந்த வண்ணம் கடற் கரையில் அமர்கின்றனர். இதன்வேளை பாடல் இசைக்கப்படும்.

இளம் தென்றல் வீக்கின்ற இனிமையான கடலொன்று - 2

மணல் மீது விளையாடும் பெண்களின் மனமிங்கு - 2

பணியோந்து விடிகாலை மலர்கின்ற கடல் அங்கு - 2

மறக்காத நினைவுகளை நிறைந்துள்ள கோயிலது - 2

(தாட்சாயினி)

பாடல் முடிவடையும்போது கடல் கொந்தளிக்கின்ற இசை இசைக்கப்படும். இருவரும் எழுந்து டெ முற்படும்போது வேகமாக வந்த கடலை இருவரை யும் கடலுக்குள் தள்ளிச் செல்கின்றது. இருவரும் “காப்பாற்றுங்கோ” என கத்துதல். மேடையின் மறுகரையில் இருந்து சிலர் அவர்களைக் காப்பாற்ற ஓடிச் செல்லுதல். அவர்களால் அவளை மட்டும்தான் காப்பாற்ற முடிந்தது. அவனைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. அவள் கடற்கரையில் அழுது புலம்புதல்.

விம்மியழுதாள் - விதியோ கணவரே

ஆம்மியிதித்தே அருந்ததி காட்டியெனை

வேதச் சுடர்த்தி முன் வேண்டி மணங் செய்து
பாதிவழியிலே என்ன பரிதலிக்க விட்டதேனோ?

(பாரதியார்)

சோகமான இசை ஒலிக்கப்படும். மேடையின் முன்னே அவனது சடலத்தை இரத்தக் காயங்களுடன் சில் தூக்கி வந்து வைத்தல், மறுபறுத்தால் அப் பெண் ஓடி வந்து தனது கணவனைப் பார்த்துக் கதறுதல், செம்பதறியாது புரண்டு அழுதல், இடப்புற மேடையில் இருந்து சில பெண்கள் ஓடி வந்து அப் பெண்ணை தூக்குதல் உள்ளே கொண்டு செல்லுதல், பின்....

நடுமத்திய மேடையில் அவனது உடலை வைத்து ஈமக்கிரியைகள் நடை பெறும். அப்பெண் வெள்ளைச் சேலையுடன் காட்சியளித்தல், ஒரு பெண் அவளது நெற்றிப் போட்டை அழித்தல், மற்றுப் பெண் அவனது தாலியைக் கழற்றுதல், அவனது உடலை தூக்கிக் கொண்டு செல்லுதல், அவன் கதறுதல், மற்றுப் பெண்கள் இருவராக வெளியேறுதல், பாடல் இசைக் கிண்றது.

பெண்கள் துயர் காண்பதற்கும் பண்ணியுந்தீரோ
கண்ணியுந்தீரோ உங்கள் கருத்தியுந்தீரோ
மாலையிட்ட மணவாளன் இழந்துவிட்டால்
மங்கை நல்லள் என்ன செய்வாள் - அவளை நீங்கள்
ஆலையிட்ட கரும்பாக்கி உலக இன்பம்
அனுவளவும் அடையாமல் சாகச் செய்தீர்.
கண்டிருந்தும் கைம் பெண் என்ற கதை சொல்லலாமோ
கதை சொல்லலாமோ பெண்கள் வதை கொள்ளலாமோ!

(பாரதிதாசன்)

மேடையின் வலப்பறுத்தில் அவனின் படம் வைத்து ஆண்டுத்துவசம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மேடையின் முன் இடப்பக்கமாக அப் பெண் வெள்ளைச் சேலையுடன் தலைவரி கோலமாக இருத்தல். மெல்லிய இசை ஒலித்தல்.

- பெயர் நட்சத்திரம்
- பழவகை, பலகாரம் படைத்தல்
- பிண்டம் பிடித்து வைத்தல்

- என்னும் தண்ணியும் இறைத்தல்
- படத்திற்கு குத்து விளக்கேற்றி மாலை போடுதல்

இவ் விதவைப் பெண்ணைக் கூப்பிட்டு கணவனின் படத்திற்கு முப்போட்டு கும்பிடச் செய்தல். பின் இருந்த இடத்தில் அமர்தல். பெண்ணொருவர் அப்பெண்ணிடம் சென்று.

பெண்: உதில ஏன்றி இருக்கின்றாய்? முன்னுக்கு என்ன படம் காட்டுறியே? உள்ளுக்கு போ!

விதவைப் பெண் மேடையின் மூலையில் உட்கார்ந்து அழுதல். தீருமணப் பந்தலில் எடுத்த தண்ணுடைய படத்தை எடுத்துப் பார்த்துக் கதறுதல். அப்போது பெண் ஒருவர் அவளாது காலஷயில் நிற்பதை பார்க்கிறாள். படத்தைப் பறிக்கிறாள்.

பெண்: கலியாணம் செய்து ஒரு வருஷம் ஆகல்ல உன்ற புருஷ னைக் கொல்லிப்போட்டாயாடி!

விதவை: இல்லை! இல்லை நான்.....

பெண்: நிப்பாட்டு உன்ற கதையை. புருஷன் செத்துப் பிறகு ஏன் சேர்ந்து நிக்கிற படம்?

படத்தை விதவைப் பெண் முன்னே கிழித்து ஏறிந்துவிட்டு மேடையை விட்டு வெளியேறுதல். விதவைப் பெண் கிழிந்த படத்துண்டுகளை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அழுதல். பாடல் இசைக்கின்றது.

நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இந்த
நிலை கெட்ட மனிதரை நினைத்துவிட்டால்
அஞ்சிஅஞ்சி சாவார்- இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே

(2 தடவைகள் பாடப்படும்)

மேடையை விட்டு வெளியேறுதல். இரு பெண்கள் விதவைப்பெண் வீட்டிற்கு வருதல். விதவைப் பெண் மறைந்திருந்து பார்த்தல். மற்றைய பெண் அவர்களை வரவேற்றல்.

பெண் 1: என்ற ஒரே பொடியனுக்கு கலியானம். கட்டாயம் வர வேணும்.

வீட்டுப்பெண்: ஒ..! நான் கட்டாயம் வருவன். என்ற பின்னள போல தானே?!

பெண் 2: உங்கட மருமகள் எங்க காணேல்லை..

வீட்டுப்பெண்: ஒ... அவரோ! அவள் உள்ளுக்கதான். நல்ல விஷயம் கதைக்கும் போது அவளை ஏன்?

பெண் 1: அதுவும் சரிதான் நாங்கள் போட்டு வாறும்!

முவரும் மேடையை விட்டு வெளியேறுதல். விதவைப் பெண் மேடையில் காட்சியளித்தல். மறுகரையால் அவளது மச்சாள் வருதல்.

மச்சாள்: உன்ற சாறியளை ஓழிச்சுப் போட்டியே? எல்லாத்தையும் வெளியால் எடு. இனி நீ கட்டோது. நான்தானே கட்ட வேணும்.

எனக் கூறி மச்சாள் வெளியேறுதல். விதவைப் பெண் கண்களால் கண்ணீர் வடிய மேடையின் வலப்பக்கத்தில் இருக்கும் பெட்டியின் அருகே சென்று. ஒவ்வொரு சேலையாக மெதுவாக எடுத்து கீழே வைக்கிறாள். மணவறைச் சேலையைத் தவிர, அதனை ஒருமுறை முத்தமிட்டுக்கொள்கிறாள். சேலை களை தூங்கிய வண்ணம் நடுமெத்திய மேடைக்கு வரும்போது மறுபறுத்தால் மச்சாள் வருதல். ஒவ்வொரு சேலையையும் எடுத்து அவள் முன்னே அழகு பார்க்கிறாள். தனக்கு கட்டியும் பார்க்கிறாள். திட்டான ஏதோ ஒன் றைத் தேடுகிறாள்.

மச்சாள்: எங்கயடி தம்பி எடுத்துத் தந்த கூறைச்சாரி? நாளைக்கு கலியான வீட்டுக்கு அதுநான் கட்டவேணும் எங்க? ஓழிச்சுப் போட்டியோ....? இனியும் கட்டுற நினைவிருக்கோ.. போ! எடுத்தவாடி நகையையும்.

கூறி மேடையை விட்டு வெளியேறுதல். விதவைப் பெண் மீண்டும் பெட்டி யருகே சென்று கூறைச்சாரியை எடுத்து மடியில் வைத்து அழகின்றாள். பாடல் இசைக்கப்படும்.

கூண்டிற் கிளி வளர்ப்பார் - இல்லத்தில்
குக்கல் வளர்த்திடுவார்.
வேண்டியது தருவார் - அவற்றின்
விருப்பத்தை அறிந்தே
மாண்டவன் மாண்டபின்னர் - அவனின்
மனைவியின் உள்ளத்தை
ஆண்டையர் காண்பதில்லை - ஜயகோ
ஆழமைப் பெண் கதியே

பாடல் முடிவடைய விதவைப் பெண் கூறைச் சாறி நகையுடன் மேடையின்
முன்னுக்கு வருதல். மற்றையபெண் இடது புறத்தால் வருதல். கூறைச்
சாறியையும் தாலி தவிர்ந்த ஏனைய நகைகளை கொடுத்து விட்டு செல்
கிறாள். மற்றைய பெண்ணும் மேடையைவிட்டு சென்று உடனே திரும்பி
வருதல். கூறைச் சாறி உடுத்தல். நகைகள் போடுதல். விதவைப் பெண்
வருதல். அஞ்கு முன்னின்று அழுகு பார்த்தல். அவளிடம் சிலவற்றை
கூறி செய்யச் சொல்லுதல். (இவை அனைத்தும் இசைக்கேற்றப் செய்யப்
படுதல் வேண்டும்.) விதவைப் பெண் உள்ளே செல்ல மற்றைய பெண்
மேடையை விட்டு வெளியேறுதல்.

பின் விதவைப் பெண் நடுமத்திய மேடைக்கு வருதல் மெதுவாக தலையை
நிர்மித்திப் பார்த்தல். ஒரே இருட்டாக அவளது கண்களுக்கு தெரிதல்
அவளது கண்கள் எதையோ தேடுகின்றன. அது அவளது கணவனின்
படம் ஓர் மூலையில் கண்டுவிட்டாள். மெதுவாக அருகே செல்கிறாள்.

விதவை:- என்னங்க! என்னங்க..!! என்னை... ஏன்.. (விக்கியமுதல்)
நான் யார்? நான் யார்? என்னை ஏன் வதைக்கினம்? நான்
பொம்பிளையில்லையா? வலி தெரியாத என்னை ஏன்
புரியினம் இல்லை? என்னை ஏன் விலத்தி விலத்தி வைக்
கினம்?! (கதறி அழுகிறாள். அப்போது இரண்டு விதவைப்
பெண்கள் தூண்ணல் இசைக்கு ஆவேசமாக நடனம் ஆடுதல்)

விதவை 2: நீ இப்படியே அழுது கொண்டிருந்தால் உனக்கு விடிவு
கிடைக்காது. எதற்காக அழுகிறாய்? ஏன் அழுகிறாய்?
யாருக்காக அழுகிறாய்? உன்னால் முடியாது என்று

ஒன்றுமில்லை. விதவை என்றால் வீட்டுக்குள்தான் இருக்க வேண்டுமா? அவனுக்கு வெளி உலகம் தெரியக்கூடாதா? எதற்காக வீட்டிற்குள் அடங்கி இருக்கிறாய் உக்கென்று ஒரு விடியலைத் தேட என்னோட வா!

என்று கூறி மேடையின் முன்னே மூவரும் வருதல். முன்னே சங்கிலி கட்டப்பட்டிருத்தல் அச்சங்கிலியை உடைத்துக்கொண்டு மேடையைவிட்டு வெளியேறுதல்.

- திரை முடப்படுகின்றது -

நாடகம் என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.
நாட்டுப்பாட்டு என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.
நாட்டுப்பாட்டு என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.
நாட்டுப்பாட்டு என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.

நாடகம் என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.
நாட்டுப்பாட்டு என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.
நாட்டுப்பாட்டு என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.
நாட்டுப்பாட்டு என்பதை
நாட்டுப்பாட்டு என்கின்றன.

இடிகரை மண்..!

(பெண்களின் பிரச்சினையை வெளிப்படுத்தும் நாடகம்)

எழுத்துரு

சி.ஜேயனந் தன்

கரு இசை மெதுவாக இசைக்க நிறை விலகுகின்றது. அப்போது மேடையில் பதினெண்ணால் பேர் தெரிகின்றனர். மேடையின் மேல் வலது பகுதியில் தொலைக் காட்சித்திறை இருக்கும். அதனைப் பார்ப்பது போன்ற பாவனையில் நால் வர் அமர்ந்திருப்பதும், மேல் இடது பகுதியில் முன் நின்றனையுடன் கூடிய குடிசையும் அதில் பெண் ஒருத்தி சோக உணர்வுடன் அமர்ந்திருப்பதும், மேடையின் ஏறையை பகுதிகளில் பெண்களின் அவலங்களைச் சித்தரிக்கும் வடிவத்தில் சிலர் உறை நிலையில் நிற்பதும் தெரிகின்றது. இக் காட்சிப் படுத்தவில் நெறியாளரின் கற்பனைக்கு இடமுண்டு. கரு இசை மெல்லத் தாழ்ந்து செல்ல, உறை நிலையில் நிற்பவர்கள் கவிதை வரிகளைப் பேசுவர்.

துயரமும் வேதனையும்	பயணம் போன
சிரிக்க முயன்று	பிடுங்கப்பட்ட
ஆற்றப்பாத	சொல் பயின்று
இரக்கமற்ற	பாதி வெற்றியும்
திரும்பிய அலை	

நிரம்பிய தடங்களில்	ஏராளம் கதைகள்
தோற்ற கணங்களில்	வாழ்வு சிரித்தது
சிதையாய் ஆன்மா	பொருள் பயின்று
கதை அளந்து	பாதி தோல்வியுமாய்
	நிமிர்வதற்கிடையில்

தலைமுறைகள் மன்னில் புரண்டன

(உசாத்துணை: முன்றாவது மனிதன்)

கவிதை வரிகள் முடிவடைய பெண்களின் நிலையை சித்தரித்தபடி நின்றவர்கள் மட்டும் மெதுவாக விலகிச் செல்வர். திண்ணையில் அமர்ந் திருந்த பெண்ணும் தொலைக்காட்சியை பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் அவ்வாறே இருக்க, பாரதியர் போல வேடம் புனைந்தவர் ஒருவர் கையில் விளக்குடன் தோன்றி எதையோ தேடுவது போலப் பாவனை செய்வார். அப்போது தொலைக்காட்சியின் முன்னால் அமர்ந்திருப்பவர்களில் ஒருவர் எழுந்து தொலைக்காட்சியை இயக்குவார்.

ஒருவர் 1: என்ன தேடுறாய்?

ஒருவர் 2: ஆ....?

மற்றவர்: வெளிச்சம் பத்தாதப்பா..

மற்றவர் 4: வெளிச்சத்தக் கூட்டு

அப்போது மேடையில் எதனையோ தேடிக்கொண்டிருந்த பாரதியர் தனது கையில் இருந்த விளக்கின் வெளிச்சத்தை தீண்டி பிரகாசமாக எரியவிட்டு, மீண்டும் மேடையின் கூற்றும்பூறுமும் எதையோ தேடுவார். அவர் தேடியது கிடைக்கவில்லைப்போலும், ஏமாற்றத்துடன் விளக்கை அவ்விடத்தில் வைத்துவிட்டு..

பாரதி: முளைச்சு கிளை விட்டிருக்குமென்டு நினைச்சன். ஆனால்... இன்னும் அரும்போதான் இருக்கு.

பின்னர் விளக்கை எடுத்து வெளிச்சத்தைக் குறைத்து திண்ணையில் அமர்ந்திருக்கும் பெண்ணருகில் வைத்துவிட்டு மேடையில் இருந்து வெளி யேறுவார். அப்போது பாடல் இசைக்கப்படும்.

பாடல்: எங்கள் உயிர் மலிவானது இங்கு
ஹன் வழிந் தெருவெங்கும் ஓடுதிங்கு
சொந்தம் தொலைந்து போனதெங்கு
சோகக் கண்ணரீக் கதை மாறுதென்று

இரவு பகல் மரண பயம்
இதயம் தினம் தணலில் விழும்
பூம்பிஞ்சு தளிர் தன்னை
பசி கொல்லும்
புதிராகி பலர் வாழ்வு இருளாகும்

(க.சீலன்)

பாடலின் தாளத்துக்கு ஆயுதயாடி ஒருவர் மேடையின் மேல் மத்திய பகுதி யில் இருந்து கீழ் மத்திய பகுதியினை ஞோக்கி ஆயுதயாடுவது உறைநிலை அடைவார். அப்போது மேடையின் மத்திய வலப்பகுதியில் சிலரும் கீழ் இடது பகுதியில் சிலரும் கூடிநின்று....

ஒருவர் 1: நான் உங்க வரட்டே?

மற்றவர்: நானும் வரட்டே?

இன்னொருவர்: வேண்டாம் உங்கேயே நில்லுங்கோ.

மற்ற 2: ஜபோ! ஏன் இப்ப இஞ்சு வாறியன்? உங்கேயே நில்லுங்கோ!

அப்போது மேடையில் உறை நிலையில் நின்றவர்.

ஊறைநிலை. நி: போக ஏலாது. (எனக்கூறி வேகமாக திரும்பி மேல் மத்திய பகுதியால் சென்று மறைவார். அங்கு கூடி நின்றவர்கள் கவலையுடன் வெளியேறுவார்.)

தொலைக்காட்சி பார்த்துக் கொண்டு நின்றவர்களில்....

ஒருவர்: கறண்ட நிக்குமோ?

மற்றவர்: சீ.... கடைசிவரை நிக்காது. நீ இருந்துபார்..

இன்னொ: பொறுத்த கட்டமப்பா!

அடுத்தவர்: அவன் காணாமல் போட்டான். இனிதுவள் என்ன செய்யப் போறானோ?

எனக் கூறி முடிய பாடல் இசைக்கப்படும். தின்னையில் இருந்த பெண் மெதுவாக எழுந்து முன்நகர்வாள்.

பாடல்:-

காதல் ஒருவனைக் கைப்பிடித்தே - அவன்
காரியம் யாவிலும் கைகொடுத்தேன்
மாதர் அறங்கள் படிமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெற செய்து வாழ்வமையே

(பாரதியார் - விடுதலைக் கும்மி)

பாடல் முடிவடைய*பென் உறைநிலை அடைவாள். அவனுடைய பழை
நினைவு மேடையில் விரிகின்றது.

ஒருவன்: நான் போட்டு வாறன்!

மனைவி: ஓம்..! கவனமா போட்டுவாங்கோ..!!

கணவன் விடைபெற்றுச் செல்ல மனைவியும் உள்சென்று மறைகின்றாள்.
அப்போது திரை மறைவில் இருந்து.

குரல்: நான் இல்ல.. நான் இல்ல... என்ன விடுங்கோ! (அப்போது
வாகன இரைச்சலும் கேக்கும்)

கதவு அடிப்பதுபோல சத்தமும் வாகனம் புறப்பட்டுச்செல்வது போன்ற
சத்தமும் தோடர மேடையில் உறைநிலையில் நின்ற பெண் திடுக்குற்றுக்
கத்துவாள் பின் விமரி விமரி அழுவாள். அப்போது, சில பெண்கள் அங்கே
கூடுவர். அழுகின்ற பெண்ணுக்கு அழுதல் கூறி வெளிபோறுவர். குடிசையின்
வாயிலால் பெண்ணின் தாய் (கனகம்) வெளிவருகிறார். பெண்ணை
அணைத்துபடி.

தாய்: பிள்ளை.. நடந்ததை நினைச்சு அழுதுகொண்டிருந்து என்ன
செய்யப்போநாய்.. வா!

பெண்: என்னண்டு நினைக்காமல் இருக்கிறது..!

அழுதபடி தாயின் தோழில் சாய்கின்றாள். அப்போது அரங்கில் ஒருவர்
தோன்றி....

ஒருவர்: பேடியன் நல்ல பெடியன். அவள் நல்லமாதிரி பாத்தவன்.
இவள் ஏதோ பிரச்சனைபோல இருக்கு. அதுதான் அவன்
இடிக்கரை மன

விட்டுட்டுப் போனவன். (என தனக்குள் கூறிவிட்டு மேடையில் நின்ற கனகத்தையும் பெண்ணையும் பார்த்து)

ஒருவர்: கனகம் நான் சொல்லுறங் எண்டு குறை நினைக்காதை. பிள்ளையக் கொண்டேக் காட்டு..

பெண்: (அழுதபடி) எனக் கொண்டுமில்லை. நான் நல்லாத்தான் இருக்கிறன்.

கனகம்: அவழுக்கு ஒண்டுமில்லை. எல்லாம் தலைவிதி. நல்ல இத்தீல் அவழுக்கு திருமணம் செய்து வைச்சன் கலியான வீடு முடிஞ்சு, ஒரு மாதத்தில் அவன் வேலைக்கெண்டு போனவன் போனதுதான் திரும்பி வரேல்லை. இது தூர்பா எல்லா இடமும் அறிவிச்சும் இதுவனா ஒரு முடிவும் இல்லை. நானும், அவர் இழந்து 10 வருஷம். எங்கட சனம் நாங்கள் புஞ்சன் தின்னிகள் எண்டு சொல்லுதுகள். இப்பிடி சொல்லி இளைத்தினர் சம்மந்தத்தையும் குழப்பதுகள்.

ஒருவர்: ஆ... அப்ப நான் வாறன் கனகம்.

வெளியேறுவார். கனகம் மகளைக் கூட்டிச் சென்று தின்ணையில் அமர்த்தி விட்டு குடிசையின் உள் சென்று மறைவாள்.

சுமதி: அக்கா.. அக்கா....!

பெண்: ஆ...

சுமதி: நெடுக யோசிக்காதையக்கா. உடம்புக்குக் கூடாது.

பெண்: நான் யோசிக்கேல.

சுமதி: சும்மா யோசித்து என்ன செய்யிற்று?! எல்லாம் எங்கட தலைவிதி தான்க்கா! (தான் சொல்லவந்ததை சொல்லாமல் செல்கின்றாள். இதனை அறிந்த அக்கா சுமதியை அழைக்கின்றாள்)

பெண்: சுமதி....! ஏதோ சொல்ல வந்ததை சொல்லாமல் போறு போல கிடக்குது. என்ன? உன்ற கலியான விசயம்தானே?

சிறிது தாமதத்துடன்

சுமதி: ஒம் அக்கா..! 25ம் திகதி கலியாணம்.

அக்கா: சுமதி! என்னால் உனக்கு வந்த கலியாணம் எத்தனையோ குழப்பியிருக்கு இதுவும்.....

சுமதி: இல்லையக்கா இந்தமுறை அத்தான்ர பிரச்சனை எல்லாம் புறோக்கர் அவைக்குச் சொன்னவராம். பிரச்சனை இல்லை என்று சொன்னவர்களாம்.

பெண்: (பெருமுச்சுடன்) நல்லது! நீ கலியாணஞ் செய்து நல்லாய் இரு.

அப்போது குடிசையின் உள்ளே இருந்து சுமதியை கனகம் கூப்பிடுகின்ற சத்தம் கேட்கின்றது.

கனகம்: சுமதி...!, சுமதி.....!!

சுமதி: அம்மா கூப்பிடுநா. நான் போட்டுவோறுன் அக்கா. (எனக்கூறி சுமதி குடிசையின் உள் சென்று மறைவாள்.)

அப்போது திரைப்படம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவர்.

ஒருவர்: ஒண்டு வாழ்விழுந்துபோய் இருக்குது. மற்றுதுக்கும் கலியாணமாம்!

மற்றவர்: என்ன நடக்குமோ தெரியாது?!

கோமாளிகள் இருவர் மேடையில் தோன்றி.

கோமாளி 1: என்ன சவுக்காரத்தோட் போறாய்து?

கோமாளி 2: ஒ...! சவுக்காரம் போட்டு குளிப்பம் எண்டுதான்!

கோமாளி 1: ஆ... ஆ... ஆ... (இருவரும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணை பார்த்துவிட்டு)

கோமாளி 2: உனக்கொரு விசயம் தெரியுமே?

கோமாளி 1: என்ன விசயம்?

- கோமாளி 2: கனகத்தினர் 2வது பெட்ச்சிக்கு கலியாணமாம்..!
- கோமாளி 1: முத்தது புருசன துலைச்சுப்போட்டு இருக்குது இந்த விசித் திரத்தில் இரண்டாவத ஆர் செய்யப்போறான்..?
- கோமாளி 2: விசயமெல்லாம் தெரிஞ்சும் ஆரோ ஓமண்டிருக்கிறான். சீத னம் எவ்வளவு தெரியுமே 5 லட்சம்!
- கோமாளி 1: ஐஞ்சு லட்சமோ?! அவ்வளவு காக கனகத்திட்ட எங்கால?
- கோமாளி 2: (கோமாளி 1ஐ கிட்ட அழைத்து) தாய்க்கும் மேஞக்கும் புருசன் இல்லை.. ஏதோ அப்பிடி இப்பிடி சம்பாதிச்சதுதான்.

அப்போது திண்ணையில் இருந்து பென் எழந்துறின்று. இல்லை.. இல்லை.. எனக் கதறி அழுவாள். கோமாளிகள் மெதுவாக வெளியேறுவர்.

பென்: எல்லாம் என்ற தலைவிதி

(பெருமூச்சுடன் திரும்பி குடிசையின் உள் சென்று மறைய தங்கையின் திருமணம் நடைபெறும் ஒழுங்குகள் செய்வது போல காட்சிப்படுத்தப்படலாம் இதில், நெறியாளரின் கற்பனைக்கு இடமுண்டு. திருமண கோலத்துடன் சுமதியும் கணவனும் குடிசையின் உள் நுழைய பென் குடிசையின் உள் இருந்து வெளிவிட்டு திண்ணையில் அமர்வாள்.

பாடல் இசைக்கப்படும்:

ஈரம் திரும்புதடி
ஸவிரக்கம் இல்லையாடி
கோபம் வரவில்லையாடி
கோதானே பாவமாடி
ஆனைக் காட்டிலே
ஆளில்லா தீவினிலே
தனியாய் நிக்கிறனே
துணைக்கு வர
ஆள் இல்லையோ
பொம்மை விளையாட
பிள்ளைக்கு மனமில்லையோ

பூவை இழுப்பதற்கு
பூமகட்டு மனமுண்டோ
நம்பி வாழுனுமா
நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கையா

பாடல் முடிவடைய சுமதி குடிசையின் வாயிலில் வந்து

சுமதி: அங்கா! உலையில் அரிசி போட்டிருக்கு ஒருக்கா பாருங்கோ.
நான் சித்திவிட்ட போட்டுவாறன்.

எனக் கூறி வெளியேற சுமதியின் கணவன் குடிசையில் இருந்து வெளிவந்து
ஓர் இடத்தல் அமர்வான். அவனுடைய மனம் தின்னையில் அமர்ந்திருந்த
பெண்ணுடன் உறவாட நினைக்கும். அதனை பின்வரும் பாடலுக்கு அவனு
டைய மனம் அசைவது போல காட்சிப்படுத்தப்படலாம்.

பாடல்:

நெஞ்க தூஷிக்குது - ஏனோ
நினைவு மயங்குது
ஒரு முறை எழுந்திட - ஜேயோ
மனம் மயங்குது
உயிரது கொதிக்குது
உதிரம் சடுகுது

பாடல் முடிவடைய சுமதியின் கணவன் எழுந்து குடிசையின் உள் நுளை
வார். அன்னேரம், NGO உறுப்பினர் மூவர் உள் ஏணியுடனும் நுளம்பு
வலையுடனும் உள் நுளைவார்.

NGO 1: உங்களுக்கு என்ன பிரச்சனை?

NGO 2: உங்கட பிரச்சனைகளைச் சொல்லுங்கோ!

NGO 3: சொல்லுங்கோ..

பெண்: புருஷன் இல்லாமல் வாழ ஏலாது.

NGO மூவரும் தமக்குள் உரையாடுவது போல் பாவனை செய்து விட்டு
நுளம்பு வலையை மேடையில் மத்திய பகுதியில் கட்டி தொங்கவிட்டு...

NGO: இதுதான் உங்களுக்குரிய இடம். இதுக்குள்ள இருங்கோ. என பெண்ணை அதுக்குள் விட்டு நாலு பறமும் ஆணி இறுக்கி நுளம்பு வலையை கட்டி விட்டு வெளியேறுவார்.

சோக இசை இசைக்கப்பட திரை மூடும்.

- முற்றும் -

அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம். அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம்.

அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம். அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம்.

அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம். அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம்.

அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம்.

அதேநாள் பூர்வாக விரிவாக பொருள்கள் கூடுதலாக விடும் சமயம். ஒரு விரிவான நோயை விடுவதே முற்றும் என்று சொல்லும் சமயம் என்று விடும் சமயம்.

வீராங்கநி முதல்

திருவாங்கநி

முதல் பாடம்

நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி வழி

நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி

நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி

நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி
நாட்டுத் தெய்வங்களை வழி வழி வழி வழி

சம தாளம்!

எழுத்துரு:

ரி.கிள்மன்

நெறியாளர், நடிகர்களின் தொகைக்கேற்ப காட்சிகளை அமைத்துக் கொள்ளலாம். மேடையில் நடிகர்களாக நிற்பவர்கள் வசனம் பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. நடிப்பை சிறப்பாக செய்தால் போதும்.

திரை மெல்ல “கும்மியடி பெண்ணே” பாடல் இசையுடன் திறக்கிறது. திறக்கும்போது சில இராமர்கள் அம்புவில் ஏந்தியபடி மேடையின் இடது பக்கத்தில் வரிசையாக மேடையின் உள்பக்கத்தை பார்த்தபடி நிற்பது தெரிகிறது. இவ்வாறு நிற்கும்போது பின்வரும் பாடல் ஒலிக்கும்.

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி
குலங்கிடக் கைகொட்டி கும்மியடி
நும்மைப் பிடித்த பிசாக்கள் போயின
நுன்மை கண்டோம் என கும்மியடி

- பாரதியார்

இப்பாடலை வசதிக்கேற்ப 2 தடவை பாடிக்கொள்ளலாம். இப்பாடல் ஆரம்பமானபோது மேடையின் இடது பக்கத்தில் இருந்த இராமர்கள். மேடையின் வலது பக்கத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்க, பின்னால் ஒரு சீதை நாணத்துடன் நடந்து செல்கிறாள். இவ்வாறு, சென்றவர்கள் பின்னால் மேடையின் வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கத்திற்குச் செல்கிறார்கள். சீதையும் பின்னால் செல்கிறாள். இவ்வாறு சென்ற இராமர்கள் மேடையின்

உள்பக்கம் பார்த்து, பின்னர், மேடையின் நடு மத்திய பகுதிக்கு ஒடிவந்து வட்டமாக இருந்து அக்கினி மூட்டுகிறார்கள். (வசதியானால் தீப்பந்தம் கொழுத்தி வைத்திருக்கலாம்) இரண்டு இராம்கள் எழுந்து சென்று மேடையின் இடது பக்கத்தில் நின்ற சீதையை முன்னும் பின்னுமாக நின்று அழைத்து வருகிறார்கள். அழைத்து வந்து சீதையை நடுவிலே விடுகிறார்கள். அக்கினி மேலும் வளர்க்கப்படுகிறது. சீதை நடுவே நின்று தீயின் வெக்கை தாங்கமுடியாமல் தள்ளாடுகிறாள். இவ்வாறு இருக்கும் போது பாடல் முடிகிறது.

பாடல் முடிய காட்சியில் நிற்பவர்கள் உறைநிலையை அடைகிறார்கள். ஊறைநிலையில் ராமர்களும் சீதையும் நிற்கும் போது பின்வரும் கவிதை வாசிக்கப்படுகிறது.

தாயென இருப்பவள் பெண்
தீயிடை எரிந்து
அன்றவள் தேகம் சுருண்டு
தான் மாசுடை அல்லாள் - என
மானிடர்க்கெல்லாம்
சொல்ல வைத்த தொரு காலம்

- சீலன்

வசதிக்கேற்ப இரண்டு தடைவ வாசிக்கலாம். இவ்வாறு உறைநிலையில் நின்றவர்கள் “கும்மியடி பெண்ணே” பாடல் இசை மெல்ல இசைக்கப்படும் போது கலைந்து வெளியே செல்கிறார்கள். அதே இசைக்கு மேடையின் பின் வலது பக்கத்திலிருந்து ஒருவர் வந்து ஆசனம் ஒன்றை மேடையின் பின் நடுப்பகுதியில் வைக்கிறார். (மன்னர் போன்று வேடம் தரித்தும் வர வாம்) மற்றவர் பின் இடது பக்கத்தால் வந்து ஆசனத்தில் மன்றாக அழர்கிறார். (ஆசனத்தில் அமர்ந்த கணத்தில் பாடல் பாடப்படுகிறது)

நல்ல விலைகொண்டு நாயை விற்பார் - அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்பதுண்டோ
சொல்லத்துணிவின்றி நம்மையும் அந்திலை
கூட்டிவைத்தார் பழி கூட்டிவிட்டார்

- பாரதியார்

(இப்பாடல் 2 தடவை பாடலாம் வசதிக்கேற்ப) மன்னர் ஆசனத்தில் இருக்கிறார். ஒருவர் அவருக்கு சாமரை வீச்கிறார். இந்த அந்தப்புர பெண்கள், மன்னனை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவதற்காக அழகாக அன்னநை போடுகிறார்கள். மேடையில் குறுக்குமறுக்காக அழகாக இருவராகவும் - தனியாகவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் நடந்துகொண்டிருக்க மன்னர் புன்னகையுடன் இருக்கிறார். பெண்களும் ஏனோ தெரியாது வெளியிலே சிரித்துக் கொண்டு நடக்கிறார்கள்.

இந்த அந்தப்புர அழகிகளில் ஒருத்தி புன்னகை சிந்தாமலும், அழகில்லா மலும் மேடையின் பின் இடது பக்க மேடையால் மெல்ல வருவதைக் கண்ட மன்னன் ஆசனத்தைவிட்டு கோபத்தோடு எழும்புகிறான்.

மன்னர் கோபமாக எழும்பும் போது பாடலும் முடிவடையும். காட்சியும் உறைநிலை அடையும். ஆங்காங்கே எல்லோரும் உறை நிலையில் நிற்கும்போது கவிதை

தெருவெல்லாம் பாலும் தேனும்
பாய்ந்து வரும் ஆட்சியிலும் - பெண்
மனம் காணா மனிதர் தாம்
கணக்கிலார் இருந்தும் - ஏன்
தீரிபுரம் ஆழும் சக்தியை
அந்தப்பறம் மட்டில் அடக்கியே
சந்திக்கும் மன்னரெல்லாம்
தலையையே தின்கின்றாரே அது ஏன்?!
-சீலன்

(இக்கவிதையும் இரண்டு தடைவ வாசிக்கப்படுகிறது)

உறைநிலையில் நின்றவர்கள் “கும்மியடி பெண்ணே” பாடல் இசை ஒலிக்க மெதுவாக அசையத்தொடங்குவார். அறைவாசிப்பேர் மேடையின் பின் வலது பக்கத்திற்கும், மற்றவர்கள் நடுமத்திய பகுதியிலும் நிற்கிறார்கள்.

(இதற்கிடையில் ஆசனம் ஒருவரால் வெளியில் கொண்டு செல்லப்படுகிறது)

பின்வலது மேடையில் நிற்பவர்கள் பயணிகளை வழியனுப்ப வந்தவர்கள்

போலும். சுந்தோசமாக நிற்கிறார்கள். மத்தியபகுதியில் நிற்பவர்கள் விண்வெளிக்கு செல்லத் தயாராகிறார்கள். இவர்களில் ஆண்களுடன் ஒரு பெண்ணும் செல்கிறாள். இதன்போது பாடல்

வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்பியடி
காதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம் - தெய்வச்
காதி படைக்கவும் செய்திடுவோம்
- பாரதியார்

இப்பாடல் ஆரம்பமானபோது நடுமத்திய மேடையில் நின்றவர்கள் மிகவும் சந்தோசமாக விண்வெளி வீரர்கள் அணியும் தலைக்கவசம், மேலாடை, காலனி என்பவற்றை அணிந்து கொண்டிருக்க பாடல் ஒரு தடைவ பாடி முடியும். அப்போது பின்வலது மேடையில் நிற்பவர்களில் இரண்டு பேர் ஒருவருக்கொருவர் இரகசிய முறையில் கதைக்கிறார்கள். இதைக் கண்ட மற்றவர்கள் அவர்களைப் பேசுவது தெரிகிறது. எனினும் அவ்விருவருக்கும் அப்பெண் விண்வெளிக்கு செல்வது பிடிக்கவில்லை.

அவர்கள் அப்படியே இரகசிய முறையில் நடுமேடையில் நிற்பவர்களை பார்த்து கதைத்துக்கொண்டு மேடையின் வலது முன் பக்கத்திற்கு வர காட்சி உறைநிலை அடைய கவிதை

வெளிக்கிட்டா... வெளிக்கிட்டா....
எத்தனை.... எவ்வளவு.....
வேலையிருக்கு.... பணியிருக்கு....
இது பொறுப்பதில்லை....
ஏதேனும் நடக்கட்டும்....
நடக்கும்.... நடக்கும்....

கவிதை இரண்டு தடவை வாசித்து முடிய, அந்த இரண்டு பேரும் மேடையை விட்டு இழங்குகிறார்கள். இவர்கள் போனதும் உறைநிலையில் நின்றவர்கள்.

இரண்டாவது தடவையாக

வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்....

பாடல் தொடங்க விண்வெளி செல்ல தயாரானவர்கள். சந்தோசமாக மேடையின் இது முன்பக்கத்தால் கையசைத்து மெல்ல வெளியேறு கிறார்கள். இதன்போது பயணிகளை வழியனுப்ப வந்தவர்களும் மெல்ல நடுமத்திய மேடைக்கு வருகிறார்கள். சந்தோசமாக அவர்களும் கையசைத் துக்கொண்டு நிற்க விண் ஓடம் செல்லும் சத்தம் கேட்கிறது. அன்னாந்து பார்த்து மகிழ்கிறார்கள். பாடல் முடிவடைந்து சில விநாடியில் விண் ஓடம் பாரிய சத்தத்துடன் வெடிக்கும் சத்தம் கேட்கிறது. மேடையில் நின்றவர்கள் தலையில் கைவைத்து அழுதுகொண்டிருக்க உறைநிலையை அடைகிறார்கள்.

கவிதை: தடைதாண்டி
 சாதனைக்கென விண்ணில் பறந்தால்
 இவள் - ஆடுவரோடு
 ஓடமதில் ஓட்டைவிழவே
 தகர்ந்து போனால் கூட்டத்தோடே - ஜயகோ

(இக்கவிதையும் 2 தடவை வாசிக்கப்படுகிறது)

மறுபடியும் கும்மியடி பெண்ணே பாடலின் இசை மெல்ல ஆரம்பமாக உறைநிலையில் நின்றவர்களும் மேடையின் வெளியே சென்றவர்களும் மேடைக்கு வந்து சேர பாடலின் மூன்றாவது பந்தி பாடப்படுகிறது.

கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார் - இரு
 கட்சிக்கும் அது பொதுவில் வைப்போம்
 அன்ன(ம்) மூட்டிய தெய்வ மனிக்கையின்
 ஆணை காட்டில் அனலை விழுங்குவோம்
 - பாரதியார்

பின்வரும் பாடல் ஆரம்பமாக முதலே.....

மேடையின் இது பக்கத்தில் ஒருபகுதியினர் ஒருவர் பின் ஒருவராக மேடையின் இது பக்கத்தில் வரிசையாக நிற்கிறார்கள். ஏலவே நின்றவர் களுடன் இன்னொரு பெண் சென்று இணைகிறாள். ஒருவர் பின் ஒருவராக மேடையின் முன் இது பக்கத்தால் வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இதேவேளை அவளுடைய பிள்ளைகள் போலும் வலது மத்திய மேடையில் இரண்டு பேர் பசியடனும் களைப்படுதலும் இருக்கிறார்கள். வரிசையில் கடைசிபாக நின்றவர். ஏனெயவர்கள் வெளியே செல்ல அந்தப் பெண் ஏழாற்றத்துடன் பிள்ளைகளிடம் வருகிறாள்.

அவள் நடுமத்திய மேடைக்கு வரவே, ஓடிவந்து ஒருபிள்ளை அவளின் கையைப் பிடிக்க மற்றைய பிள்ளை கூட்டிப் பிடிக்கிறது. அவள் அண்ணார்ந்து பெருத்த கவலையடிடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்க அக்காட்சி உறைநிலை அடைகிறது.

கவிதை: பிள்ளைக்காக!
 பிஞ்சக்காக!
 கட்டியவனுக்காக!
 கூனி வளைந்திடும் ஏழை முதுகுகள்
 எந்த நாளிலே ஆழும் என்றிவள்
 ரத்தம் வடிக்கிறாள் இரு கண்ணில்
 - கண்ணதாசன் கவிதைகள்

பழையபடியும் “கும்மியடி பெண்ணே” பாடல் இசை மெதுவாக ஓலிக்க, மேடையில் நிற்கும் மூன்று பேரும் மேடையின் பின் வலது பக்கத்திற்கு செல்கிறார்கள். அவர்களுடன் வெளியில் நின்ற மற்றைய நடிகர்களும் வந்து இணைகிறார்கள். இவ்வாறு வந்தவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மேடையின் நடுமத்திய பகுதிக்கு வருகிறார்கள். அப்பொழுது...

பாடல்: காத ஸொருவனைக் கைப்பிடித்தே - அவன்
 காரியம் யாவிலும் கைகொடுத்து
 மாதுறறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
 மாட்சி பெறச் செய்து செய்து வாழ்வடி
 பட்டங்கள் ஆஸ்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
 பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
 எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
 இணைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி

விண்வெளிக்கு செல்ல தயாராகிறார்கள். பெண் ஒருத்தியே மற்றவர்களுக்கு

தலைமை தாங்குகிறாள். அவனும் - மற்றவர்களும் வழியனுப்ப வந்தவர் களிடம் விடைப்பெற்று நடுமத்திய மேடையில் வந்து தலைக்கவசம், மேலாடை, காலனி என்பன அணிவது தெரிகிறது. இவ்வாறு வெளிக்கிட்டு பாடலின் போருத்தத்திற்கு ஏற்ப கையசைத்து முன் மேடையால் மெல்ல வெளியேறு கிறார்கள்.

பின்மேடையில் நிற்றவர்களும் மெதுவாக நடுமத்திய பகுதிக்கு வருகிறார்கள். மிகவும் சந்தோசமாக நிற்கிறார்கள். (வெளியே சென்றவர்களும் பயணிகளை வழியனுப்ப வந்தவர்கள் போல் ஏலவே மேடையில் நிற்பவர்களுடன் இணையலாம்) நடுமத்திய பகுதி, இடது முன்பக்கமேடை, வலது முன்பக்கமேடைகளில் இருவராகவும் அல்லது அதற்கு மேல் எண்ணிக்கை கொண்டவர்களாகவும் நிற்கும் போது விண் ஓடம் செல்லும் சத்தம் கேட்கிறது.

அண்ணாந்து பார்த்து சந்தோசமாக கைகளை மேலே உயர்த்தி காட்டி. மேலே பார்த்துபடி நிற்கிறார்கள். நிற்கும் போது கவிதை காட்சி உறைநிலை..

தீக்குளத்திலும்!
அந்தப்பறத்திலும்!
விண் ஓடத்திலும்!
வரிசையிலும்!
வேகினாள்... வேகினாள்... நசுக்குண்டு
இன்று இவள்
ஆடவரை... ஆதவனை... வென்மதியை...
ஆழ்ரின் கடவுளரை கூவி அழைத்ததும்....
மனிதர் மனிதராயினர்
மீன்கள் மீன்களாயின
குரியனும் சந்திரனும்
தத்தம் இடங்களுக்கு மீண்டனர்
- ஆபிரிக்க கவிதை ப.எண் 48 ஆசிரியர் சோப

மேடையில் நிற்பவர்கள் அதே சந்தோசத்துடன் நிற்கிறார்கள். திரை மெதுவாக “கும்பியடி பெண்ணே” பாடல் இசையுடன் மூடிக்கொள்கிறது-

- முற்றும் -

யாழ்ப்பாளனத்தில் 2006-ஆம் ஆண்டு ஒக்ஸி மாகத்திற்குப் பிறகு, ஒன்றுக்கூடும் காத்தியமரம் குழலில் அரங்கச் செயலாளிகள் ஊர்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள பெண்களோடு இணைந்து பள்ளத்தாவரில் இருந்த நாட்கங்கள் மறிதுப் பிரித்துப் போவபோதும் பாலூக்கும் பாப்பாக்கும் தமது வாழ்வியல் அவஸ்தங்களை அடிக்கவர் முன் செல்ல அரசுக்கூட பயன்படுத்த முன்வந்தலை ஊர்ப்பொன்னாளின் துணீஸு மற்றும் உரதத்தை நிதம், அந்த வளையில் இந்த எழுத்துருக்கள் வரலாற்று ஆவணங்கள், வாயைத் திட்டப்பது உள்ளுத்தாக மட்டுமே இருக்கவேண்டும் என்று எழுதுப்பாத கட்டம் இருந்தபோது, நூலினை வெளிகளில் புகுந்து தம் பாடு சொன்னவர்கள் இந்த நாட்கள் கணக்காக்கிறார்கள். செயலாளிகளும், சில நாட்கள்களில் சொல்லப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு ஆடபட்டவரே அந்தப் பாக்கிரமர்களும் நடித்த நுக்கிறார். அதாவது தன்னினையை பழக்கமாகக் கிணறு சென் கிடிருக்கிறார்.

இருப்பினும் இந்த நாட்களில் குத்துருக்கள் அனைத்தும் ஒரு பயிலகளைத்தெஞ்சுமியனவாக்கே நோக்கப்பட தக்கன. மேலும் கோச்சிப்பா முன் வேறு இவற்றில் நிறையவே இடமுண்டு முதல் முயற்சியை ஊக்கப்படுத்தி உரசாக்குப்படி வளர்க்கின்ற ஒரு தோக்கம் சமர்ந்த தே இந்த வெளியீடு.